HẸN GẶP BẠN Ở NƯỚC MỸ

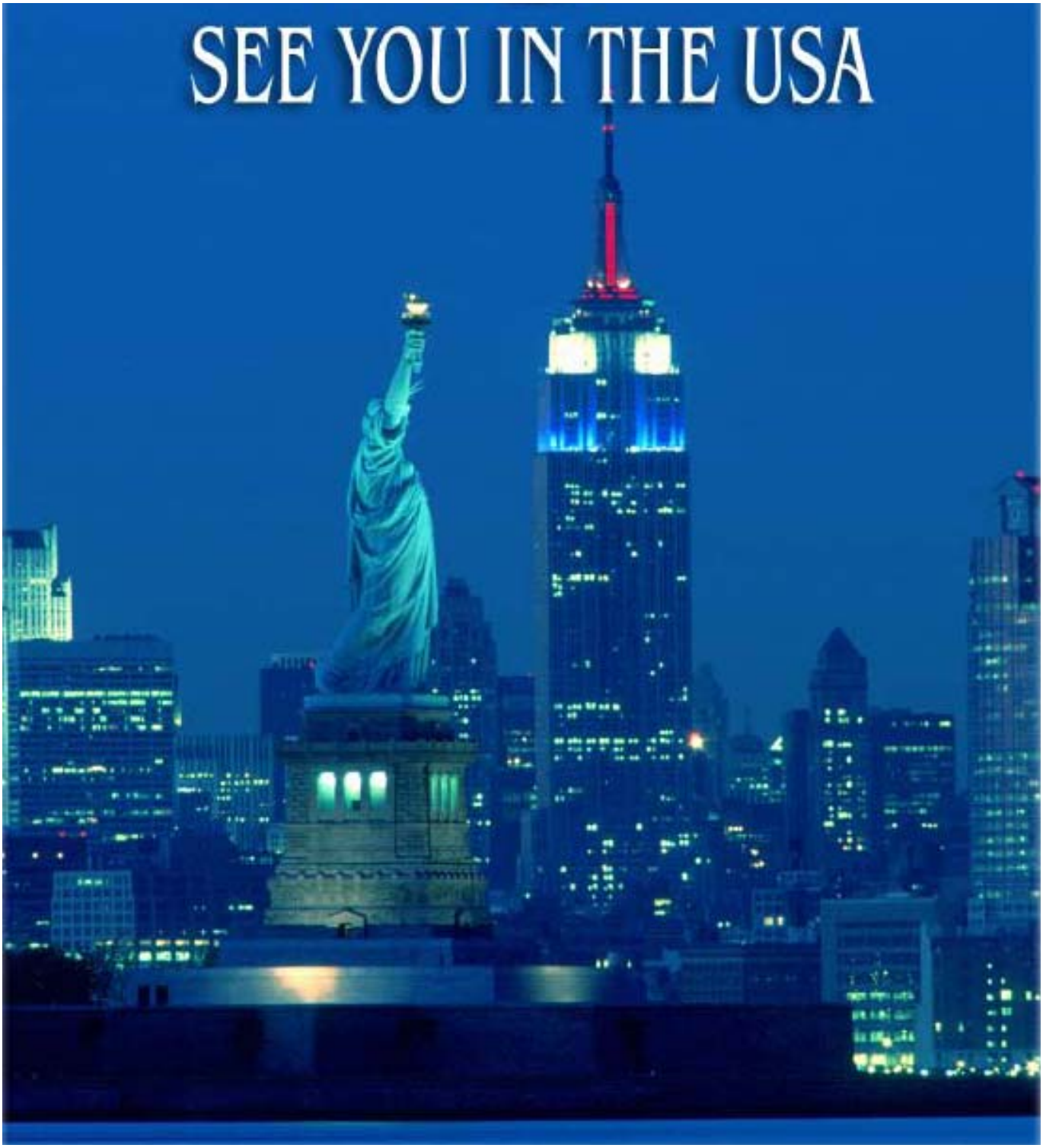

Ấn phẩm của Chương trình Thông tin Quốc tế, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ

Tháng 5, 2010

VỀ SỐ BÁO NÀY

Trong chuyến thăm chính thức Trung Quốc vào tháng 11 năm 2009, Tổng thống Hoa Kỳ Obama đã gửi lời mời đến tất cả những người có mặt tại buổi tiếp xúc với người dân Thượng Hải rằng: "Tôi hy vọng rằng rất nhiều người trong các bạn sẽ có cơ hội đến, đi du lịch và thăm Hoa Kỳ, các bạn sẽ được chào đón nồng nhiệt tại đất nước chúng tôi".

Mỗi năm có đến hàng chục triệu người đến Hoa Kỳ. Có người đến thăm những thành phố lớn hay đến chiêm ngưỡng thắng cảnh đẹp của đất nước. Có những người đến để học tập, hay để ký kết hợp đồng kinh doanh.

Tất cả những vị khách đều được Chính phủ và người dân Hoa Kỳ đón tiếp. Bộ Ngoại giao đang nỗ lực để thủ tục cấp visa đơn giản và nhanh chóng hơn. Công dân của 36 quốc gia tham gia Chương trình Miễn Thị thực Nhập cảnh không cần nộp đơn xin visa cho các chuyến công tác hoặc tham quan kéo dài 90 ngày hoặc ngắn hơn.

Trong số tất cả những lý do để bạn đến thăm Hoa Kỳ thì gặp gỡ người dân nơi đây chính là điều tuyệt vời nhất. Họ có thể đưa bạn lên con đường mòn ít người biết tới để thưởng thức cảnh đẹp hiếm có của Austin, Texas. Họ có thể đưa bạn đến nhà hàng có món tôm hùm ngon nhất ở Maine. Hay đó có thể là những hành động hào hiệp của con người. Tất cả sẽ là kỷ niệm đẹp đẽ mà bạn có thể chia sẻ với mọi người khi trở về nhà.

– Ban Biên tập

Tạp chí Điện tử của Chương trình Thông tin quốc tế
Bộ Noại giao Hoa Kỳ, tháng 5/2010

HẸN GẶP BẠN Ở NƯỚC MỸ

NỘI DUNG

THÔNG TIN DÀNH CHO SINH VIÊN

4 Tôi muốn xin cấp visa sinh viên

5 Chia sẻ của sinh viên (Ấn Độ)

6 Chia sẻ của sinh viên (Marốc)

7 Những điểm cần lưu ý về danh sách các trường hàng đầu

8 Chia sẻ của sinh viên (Iran)

9 Chia sẻ của sinh viên (Bangladesh)

THÔNG TIN DÀNH CHO KHÁCH DU LỊCH

10 Tôi muốn xin cấp visa du lịch

11 10 điểm đến hàng đầu ở nước Mỹ

16 Mười điểm du lịch hấp dẫn khác

20 Để tránh gặp phải những vụ lừa đảo visa

21 Chia sẻ của du khách (Trung Quốc)

22 Phải làm gì khi tôi cần chăm sóc y tế?

23 10 loại sanwich tuyệt hảo của Hoa Kỳ

THÔNG TIN DÀNH CHO NGƯỜI ĐI CÔNG TÁC

26 Tôi muốn xin cấp visa công tác

27 Chia sẻ của một thương nhân (Kenya)

28 Tôi muốn xin visa lao động ngắn hạn

29 Chia sẻ của một của chuyên gia (Nigeria)

BẠN KỲ VỌNG ĐIỀU GÌ

30 Thay đổi không khí

32 Thăm thú đó đây

33 Khoảng cách giữa các thành phố lớn của Hoa Kỳ

34 Thủ tục an ninh hàng không

35 Nguồn thông tin tham khảo

Nội dung tiếng Anh của tạp chí này có trên Internet tại
http://www.america.gov/see_you.html

Tôi muốn xin cấp visa sinh viên

Tôi cần những loại giấy tờ nào khi xin cấp visa?

Sau khi được một trường cao đẳng hoặc đại học chấp nhận vào học, trước khi xin visa, trường sẽ cấp cho bạn một mẫu đơn (I-20 hoặc DS-219), đây là giấy tờ cần thiết để bạn xin visa sinh viên hoặc visa trao đổi khách kèm theo một tài liệu ghi tên bạn lên Hệ thống thông tin dành cho sinh viên và khách trao đổi (SEVIS). SEVIS là hệ thống thông tin trên Internet lưu giữ các thông tin về sinh viên ngoại quốc. Bạn phải trả phí SEVIS, mức phí đối với hầu hết các sinh viên là 200 đô-la Mỹ (tính đến tháng 5 năm 2010). Để biết thêm thông tin về SEVIS, vui lòng xem tại: http://www.ice.gov/sevis/.

Tôi nên xin visa bao lâu trước khi khóa học bắt đầu?

Bạn nên nộp đơn xin visa thật sớm, khoảng 120 ngày trước khi khóa học bắt đầu. Thời gian xét duyệt visa giữa các nước có thể khác nhau, tuy nhiên các đương đơn xin visa sinh viên và visa trao đổi khách thuộc diện được ưu tiên. Một số đơn xin visa cần tiến hành thêm một số thủ tục khác và có thể kéo dài đến 60 ngày.

Các thông tin về thời gian chờ đợi, xếp lịch phỏng vấn và thủ tục kiểm tra đơn xin cấp visa có thể xem tại http://travel.state.gov/visa/temp/wait/wait_4638.html.

Tôi nên xin loại visa nào?

Bạn nên xin cấp visa phù hợp với mục đích khi tới Hoa Kỳ: loại F-1 nếu bạn muốn học tại một trường phổ thông, cao đẳng, đại học hoặc tham gia khóa học tiếng Anh tại viện ngôn ngữ; loại J-1 nếu bạn tham gia vào một chương trình trao đổi giáo dục hoặc văn hóa hoặc loại M-1 nếu bạn tham gia vào một chương trình học nghề hoặc phi học thuật. Để biết thêm thông tin chi tiết về các loại visa vui lòng xem tại: http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1270.html.

Lệ phí cấp visa là bao nhiêu?

Bạn phải nộp phí SEVIS: 200 đô-la Mỹ cho visa loại F-1 và M-1 và 180 đô-la Mỹ cho visa loại J-1.

Bạn phải nộp lệ phí xét đơn 140 đô-la Mỹ (tính đến tháng 6 năm 2010), lệ phí này sẽ không được hoàn lại. Tùy theo quan hệ tương hỗ giữa nước bạn và Hoa Kỳ, bạn có thể phải trả thêm phí cấp visa. Để biết thêm thông tin về phí cấp thị thực tương hỗ, xem tại http://travel.state.gov/visa/frvi/fees/fees_1341.html.

Các thủ tục khi xin visa?

Đầu tiên, bạn cần đăng ký cuộc hẹn phỏng vấn xin visa qua Website hoặc tại Sứ quán hoặc Lãnh sự quán Hoa Kỳ gần nhất. Xem tại http://www.usembassy.gov/.

Bạn cần chuẩn bị các giấy tờ sau khi tham dự cuộc phỏng vấn này, gồm có: (1) Hộ chiếu còn hiệu lực đến ngày đi; (2) Một bản in xác nhận hoàn tất hồ sơ xin cấp visa (DS-160, hoàn thành trực tuyến); (3) Giấy chứng nhận của trường nơi bạn theo học (I-20 hoặc DS-2019); (4) Chứng từ thanh toán lệ phí SEVIS; và (5) một ảnh 5X5 cm nếu không có trong hồ sơ DS-160. (Lưu ý: Bạn phải điền đầy đủ các mẫu đơn và nộp phí xét đơn trước khi đặt lịch hẹn phỏng vấn. Thông tin cụ thể về visa của nước bạn xem tại: http://www.usembassy.gov/.)

Tại buổi phỏng vấn, bạn phải chứng minh rằng bạn là một sinh viên nghiêm túc, hiểu rõ về ngôi trường bạn theo học, có kế hoạch học tập rõ ràng và biết rõ lĩnh vực bạn dự định theo học. Bạn cũng cần chứng minh rằng bạn sẽ về nước. Điều này có nghĩa là bạn sẽ không định cư tại Hoa Kỳ và không có ý định thay đổi quyết định đó, bạn chắc chắn sẽ rời khỏi Hoa Kỳ sau khi kết thúc khóa học và đảm bảo có đủ nguồn lực tài chính cho năm học đầu tiên.

Xem thêm thông tin trong ấn phẩm Campus Connections [http: //www.america.gov/publications/ejournalusa/0809.html] và Giáo dục Đại học và Cao đẳng tại Hoa Kỳ [http://www.america.gov/publications/ejournalusa/1105.html].

Truy cập thông tin qua thiết bị di động tại *http://m.america.gov/17365/show/8d43be0c84ff61ca84bf3bea6778225c&t=6ba0099020d1861fbcb45515fcc4079a*

Chia sẻ của sinh viên (Ấn Độ)

Debarchana Basu

Đài phun nước và phía sau là khu Hiệu bộ của trường Đại học Purdue

Debarchana Basu là du học sinh người Ấn Độ, theo học ngành Ngôn ngữ học tại Đại học Purdue ở bang Indiana, Hoa Kỳ.

Cảm giác phấn chấn tột độ của tôi sau khi nhận được thư chấp nhận từ Đại học Purdue đã nhanh chóng bị thay thế bằng sự bồn chồn lo lắng trước cuộc hẹn phỏng vấn với Lãnh sự quán Mỹ tại Kolkata, Ấn Độ. Đây là thủ tục cuối cùng trước khi tôi bước lên chuyến bay quốc tế đầu tiên để thực hiện giấc mơ cao học của mình, ở một trong những trường nổi tiếng nhất nước Mỹ.

Sau một tháng bận rộn đóng gói hành lý và những cuộc chia tay đầy xúc động với bạn bè và người thân, tôi hạ cánh xuống Sân bay Quốc tế Chicago O'Hare trong một buổi chiều tháng 8 đẹp trời. Chuyến bay kéo dài đến 22 tiếng, qua hai châu lục và một đại dương, tôi đến nơi, với một đôi mắt mở to, sợ sệt, mệt mỏi, nhưng cũng đầy hứng khởi.

Sau 7 năm, cuối cùng tôi cũng đang ở bước đầu tiên của cuộc hành trình tiến vào thế giới với những bằng cấp ấn tượng và được đào tạo bởi một nền giáo dục tốt nhất. Nhưng ngoài ra, tôi còn học được những bài học cuộc đời còn quý giá hơn nhiều: đó là tự rèn luyện mình trở thành một người có trách nhiệm, trưởng thành, tìm thấy chính mình và nhận ra mình là ai. Môi trường học thuật ở Hoa Kỳ không chỉ trao cho tôi học bổng cấp cao nhất, mà còn là nguồn cảm hứng để tôi phấn đấu trở thành một công dân toàn cầu tài năng, trung thực và biết quan tâm.

Khi theo học chương trình ngôn ngữ học ở Purdue, tôi được tiếp cận với các phương tiện nghiên cứu và thư viện tiên tiến, được tiếp xúc với các học giả nổi tiếng, rèn luyện khả năng suy nghĩ độc lập và theo đuổi các ý tưởng của chính mình và luôn nhận được sự ủng hộ và giúp đỡ nhiệt tình từ thầy cô và bạn bè. Việc hướng dẫn các bạn sinh viên đại học và khám phá ra những tiềm năng của các bạn cũng là những kinh nghiệm rất quý báu đối với tôi.

Những năm tháng học cao học ấy đã mang lại cho tôi rất nhiều trải nghiệm: từ việc sống chung cùng người khác trong một căn hộ cho đến sống một mình, tôi có thêm những người bạn mới, những học kỳ căng thẳng, những bữa tiệc sinh nhật thâu đêm, và còn nhiều, nhiều nữa. Tôi cũng trải qua vô số những "lần đầu tiên" đáng nhớ, như lần đầu tiên hướng dẫn các bạn sinh viên, lần đầu tiên thuyết trình trong hội thảo, lần đầu tiên có thẻ tín dụng, có máy tính xách tay (tất nhiên theo sau chúng là các hóa đơn!), rồi còn có bằng lái xe đầu tiên, chuyến đi đầu tiên đến Chicago bằng xe buýt, lần đầu tiên ngắm pháo hoa trên Hồ Michigan ở bến tàu hải quân Navy Pier, sở hữu chiếc ôtô đầu tiên, thưởng thức tiệc đứng kiểu Trung Quốc và món sushi lần đầu tiên, lần đâu tiên ngắm tuyết (cả trượt tuyết nữa!), và cũng không thể không nhắc đến lần đầu tiên đến quán cà phê Starbucks. Những nơi xa lạ trở thành nhà, những con đường mới trở nên thân thuộc. Cuộc hành trình ấy cho đến bây giờ vẫn đầy ắp những sự kiện đáng nhớ, và những trải nghiệm có được quả thực là vô giá.

Với những ai mơ ước được bước lên chuyến bay ấy, hãy nhanh chân lên! Cuộc hành trình mới chỉ bắt đầu và sẽ không bao giờ thực sự kết thúc, hãy biến nó thành một hành trình đẹp đẽ và đáng nhớ. Chúc các bạn may mắn và có chuyến đi vui vẻ!

Xem thêm tại:

- *Campus Connections (Kết nối các trường đại học) [http://www.america.gov/publications/ejournalusa/0809.html]*
- *College and University Education in the United States (Giáo dục cao đẳng và đại học ở Hoa Kỳ) [http://www.america.gov/publications/ejournalusa/1105.html]*
- Visa sinh viên và trao đổi khách, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ *[http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1270.html]*

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Chia sẻ của sinh viên (Marốc)

Ali Biaz

Khuôn viên Đại học California tại Berkeley

Ali Biaz là người quốc tịch Marốc định cư ở Pháp. Anh đang học cao học ngành Kỹ sư Tài chính thực hành ở trường Đại học California, Berkeley.

Trong hai tuần đầu tiên ở trường Đại học California, Berkeley, tôi đã gặp phải một số tình huống bất ngờ, hài hước và bối rối. Tôi sẽ chia sẻ với các bạn, nhưng trước tiên tôi muốn đưa ra một số lời khuyên cho những sinh viên ngoại quốc tương lai, những người có kế hoạch học tại Hoa Kỳ.

Lời khuyên đầu tiên là hãy nộp đơn xin visa ít nhất 2 tháng trước khi chương trình bắt đầu để đảm bảo bạn kịp lịch học. Tôi đã có kinh nghiệm xương máu về việc này, tôi chỉ nộp đơn xin visa muộn một chút thôi, nhưng thật không may, tôi đã bị muộn đến 2 tuần học.

Lời khuyên thứ 2 là hãy xem thời tiết về nơi bạn đến. Tôi cứ nghĩ là California trời nắng quanh năm nên đã để toàn bộ quần áo rét ở Paris. Đúng là một sai lầm lớn! Trong tuần đầu tiên tôi ở Berkeley hầu như ngày nào cũng mưa.

Tuy nhiên tôi cũng nhanh chóng quên đi những việc không may đó. Cuộc sống ở Berkeley khá dễ chịu, mọi thứ đều dễ dàng hơn ở Paris hay Rabat. Chỉ trong vòng có 24 tiếng đồng hồ tôi đã mở được một tài khoản ngân hàng, đăng ký một thuê bao di động và ký hợp đồng thuê nhà.

Không những thế, hầu hết các cửa hàng ở đây đều mở cửa vào chủ nhật, rất thiết thực nhưng lại rất lạ đối với tôi.

Còn khuôn viên của Berkeley thì thật ấn tượng! Đó là một khuôn viên khổng lồ với nhiều trường học, thư viện, phòng máy tính với những công nghệ tiên tiến nhất và dụng cụ thể thao cũng rất tuyệt.

Điều đầu tiên khiến tôi ngạc nhiên là sinh viên có thể đến lớp muộn. Họ tự nhiên ra vào lớp học nhiều lần trong giờ. Ở Pháp, mọi sinh viên đều tôn trọng bài giảng của giáo viên nên họ đến đúng giờ và chỉ ra khỏi lớp khi giờ học kết thúc.

Người dân California nhìn chung đều rất dễ chịu, cởi mở, hay trò chuyện, kể cả khi tôi vẫn chưa hiểu hết những thói quen của họ. Chẳng hạn như khi ở Pháp, ngày nào tôi cũng bắt tay bạn bè, ở Marốc thậm chí còn nhiều hơn. Nên đến ngày thứ hai ở Berkeley, tôi bắt tay một người bạn cùng lớp tôi đã gặp hôm trước, thế rồi bạn ấy nói "Này, chúng ta đã quen nhau từ hôm qua rồi mà!"

Một tình huống hài hước nữa là khi tôi lần đầu tiên đến dự một buổi tiệc, một cô bạn gái tôi quen đến ôm tôi. Tôi cho là cô ấy cũng muốn hôn tôi, giống như cách ở Marốc và Pháp chúng tôi làm để chào nhau. Thế là tôi hôn cô ấy, và cô ấy có vẻ như hơi bối rối trước hành động ấy.

Giờ thì tôi đã có nhiều kinh nghiệm rồi, và tôi sẽ luôn ủng hộ các bạn sinh viên tham gia chương trình đào tạo ở Mỹ.

Xem thêm tại:

- *Campus Connections (Kết nối các trường đại học) [http://www.america.gov/publications/ejournalusa/0809.html]*
- *College and University Education in the United States (Giáo dục cao đẳng và đại học ở Hoa Kỳ) [http://www.america.gov/publications/ejournalusa/1105.html]*

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Những điểm cần lưu ý về danh sách các trường hàng đầu

Burton Bollag

Danh sách các trường hàng đầu không thể phản ánh được sự đa dạng và phong phú của các trường đại học và cao đẳng Hoa Kỳ, hay cũng không chỉ ra được thế nào là phù hợp nhất giữa trường và sinh viên. Burton Bollag là cựu phóng viên của tờ The Chronicle of Higher Learning.

Có trên 4000 trường đại học và các học viện đào tạo đại học được công nhận ở Hoa Kỳ. Các cơ sở này có đặc thù khác nhau và rất đa dạng, từ các trường đại học nghiên cứu lớn đến những trường nhỏ, thân thiện thuộc hệ thống các trường đại học khoa học và nhân văn (Liberal Arts Colleges). Điều này giải thích tại sao Hoa Kỳ thu hút được nhiều sinh viên quốc tế hơn bất kỳ một quốc gia nào khác, ông Allan E. Goodman, Chủ tịch Viện Giáo dục Quốc tế, tổ chức phi lợi nhuận hoạt động nhằm tăng cường trao đổi sinh viên giữa Hoa Kỳ và các nước khác cho biết.

Ông nói thêm: "Mặc dù các chương trình đào tạo của Hoa Kỳ là một trong những chương trình tốt nhất thế giới, nhưng chính là sự đa dạng của hệ thống giáo dục đại học Hoa Kỳ mới là thế mạnh nổi bật".

Mặc dù có một số bảng xếp hạng không chính thức do các báo và tổ chức thực hiện nhưng không có một hệ thống xếp hạng chính thức nào cho thấy trường nào tốt hơn trường nào. Các nhà giáo dục cũng khuyến cáo cần cân nhắc thận trọng khi sử dụng các bảng xếp hạng và nhấn mạnh thêm rằng lựa chọn tốt nhất cho sinh viên này chưa chắc đã là lựa chọn số một của sinh viên khác.

Có rất nhiều cơ sở đào tạo ở khắp nước Mỹ với nhiều loại hình khác nhau. Một số sinh viên thích các trường có thể mang đến cho họ đời sống văn hóa phong phú và vui vẻ ở các thành phố lớn như New York, Chicago hay Los Angeles. Người khác lại thích khung cảnh bình yên và thơ mộng ở vùng ngoại ô, có thể là những cánh rừng và những mùa đông tuyết trắng ở vùng Đông Bắc, vùng cận nhiệt đới Florida, những vùng đất khô của miền Tây, hay bờ biển Đại Tây Dương với bờ biển và núi non.

Một số trường có hoạt động thể thao mạnh ở những môn như bóng rổ, bóng đá Mỹ và quần vợt. Một số ngôi trường ở gần với môi trường thiên nhiên còn nguyên sơ hay gần với biển, hồ, nơi sinh viên có thể đi bơi hoặc lướt sóng.

Rất nhiều trường có thế mạnh ở một số lĩnh vực học thuật, đây là sự lựa tốt cho những sinh viên muốn theo đuổi những lĩnh vực này.

Ở Hoa Kỳ, từ "cao đẳng" (college) và "đại học" (university) thường được sử dụng thay thế cho nhau. Tuy vậy, các trường cao đẳng thường nhỏ hơn và hầu hết chỉ có bậc giáo dục đại học, còn các trường đại học có cả bậc sau đại học. Các trường cao đẳng không được coi là thua kém các trường đại học.

Các trường đại học có thể là trường công lập hoặc tư nhân. Các trường nổi tiếng nhất như Harvard, Princeton và Yale cũng là các trường tư, phi lợi nhuận. Các trường đại học công lập được thành lập và trợ cấp bởi một trong số 50 bang của Mỹ và một số thành phố. Các trường này thường rất lớn với số lượng sinh viên lên đến 20000 hoặc nhiều hơn và thường có mức học phí thấp hơn các trường tư, tuy nhiên sinh viên ngoài bang hoặc sinh viên quốc tế phải đóng học phí cao hơn sinh viên thuộc bang đó.

Ở trường đại học, các giáo sư có thể tham gia vào các nghiên cứu hàng đầu. Nhưng các lớp học thường rất đông sinh viên và do các sinh viên cao học giảng dạy thay vì các giáo sư, đặc biệt là lớp cho sinh viên năm thứ nhất và năm thứ hai.

Với các trường thuộc hệ thống trường đại học khoa học và nhân văn, các lớp học thường nhỏ hơn và các giáo sư thường dành nhiều thời gian cho sinh viên hơn.

Các học viện thường chuyên về những ngành nghiên cứu hẹp như công nghệ, nghệ thuật và thiết kế, hoặc y tế. Rất nhiều học viện là các tổ chức tư nhân.

Có hàng trăm trường cao đẳng và đại học có liên quan đến một số truyền thống tôn giáo nhất định mặc dù phần lớn các trường này đều nhận sinh viên của tất cả các tôn giáo và tín ngưỡng. Hoa Kỳ cũng có hàng chục trường cao đẳng và đại học có truyền thống là cho người da màu, phần lớn sinh viên của các trường này là người Mỹ gốc Phi.

Các trường cao đẳng cộng đồng tổ chức các khóa học hai năm ở nhiều lĩnh vực, một số trường có chương trình dạy nâng cao tiếng Anh. Các trường này có mức học phí thấp nhất trong số những trường sau trung học. Những sinh viên hoàn tất tốt chương trình học cao đẳng cộng đồng thường chuyển tiếp lên một trường cao đẳng 4 năm để tiếp tục học đại học.

Xem thêm *Campus Connections (Kết nối các trường đại học) [http://www.america.gov/publications/ejournalusa/0809.html]*

Chia sẻ của sinh viên (Iran)

Rodin Hamidi

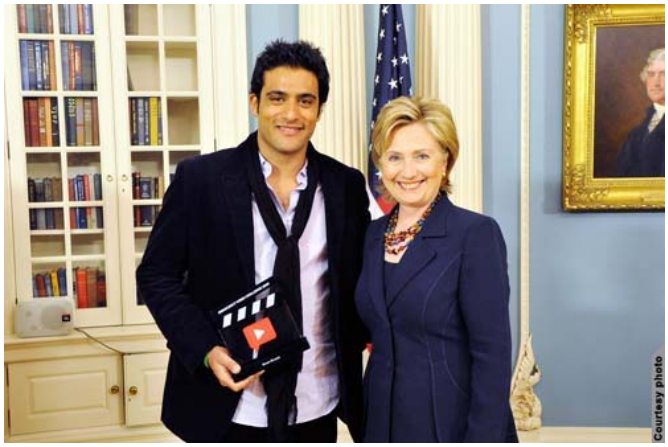

Rodin Hamidi nhận giải thưởng của cuộc thi "Democracy Video Challenge" do Ngoại trưởng Hillary Clinton trao tặng.

Rodin Hamidi là một trong số 6 người chiến thắng trong cuộc thi làm video về nền dân chủ Democracy Video Challenge năm 2009. Anh là người Iran định cư ở Dubai và đã nộp đơn xin học vào một vài trường nghệ thuật ở New York.

Tôi được biết tên thực sự của nước Mỹ chỉ sau 2 ngày tôi đến đất nước này trong chuyến thăm đầu tiên – đó là Vùng đất của Cơ hội. Tôi luôn có ý niệm về nước Mỹ, phần lớn là do ảnh hưởng từ những bộ phim bom tấn, nhưng chưa bao giờ tôi nghĩ tôi lại có cơ hội thực sự đến đó.

Thế rồi vào tháng 9 năm 2009, tôi cuối cùng đã có dịp đến Hoa Kỳ trong một điều kiện tốt nhất. Tôi là một trong 6 người giành giải thưởng của cuộc thi làm phim quốc tế Democracy Video Challenge của năm đó, và tất cả các chi phí đi lại của tôi đều được Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đài thọ. Tôi đã đi thăm nhiều thành phố lớn và gặp gỡ nhiều người từ những nền văn hóa khác nhau, và sung sướng nhất là được nhận giải thưởng từ tay Ngoại trưởng Hillary Clinton.

Là một nghệ sĩ trẻ, tôi luôn mơ ước được đến thành phố đầy hấp dẫn được mệnh danh là trái tim của nghệ thuật thế giới, Thành phố New York, được mệnh danh là "Quả táo lớn". Khi tôi đến New York, thành phố này hiện ra đúng như tôi đã tưởng tượng. Tôi cảm thấy đây chính là nơi tôi muốn sống và tận hưởng từng phút giây của cuộc đời mình. Tôi bắt đầu tìm hiểu về các trường đại học và trường nghệ thuật trong thành phố. Tôi luôn muốn học cao lên nữa về nghệ thuật và phim ảnh và có được tấm bằng thạc sỹ của một trường nổi tiếng, mà ở New York thì số lượng các trường như vậy nhiều như số khu mua sắm ở Dubai nơi tôi đang ở. Bước tiếp theo là chuẩn bị giấy tờ, hồ sơ, bảng điểm…, tôi chuẩn bị nhiều bộ để nộp đơn xin vào những trường tôi thích.

Các thủ tục mà một sinh viên quốc tế cần tiến hành không chỉ có việc nộp đơn vào trường hoặc trường đại học rồi mòn mỏi chờ đợi hồi âm, mà còn phải nộp đơn xin visa nữa. Tôi mang quốc tịch Iran, nên khi một trong số những trường tôi đã nộp đơn yêu cầu tôi đến phỏng vấn trực tiếp, tôi đã nhận ra rằng tôi không thể có được visa để sang Mỹ kịp buổi phỏng vấn, và rằng tôi có thể sẽ bỏ lỡ mất cơ hội đó.

Lúc đó cảm xúc trong tôi đảo lộn, bối rối, tuyệt vọng vì không thể lên được kế hoạch. Những người nộp đơn đã phải đầu tư rất nhiều thời gian, công sức và hy vọng trong quá trình nộp đơn, phòng quản lý đại học và thành viên của các khoa cũng bỏ thời gian và công sức để quyết định xem bạn có phải là một ứng viên tiềm nay hay không. Ngoài ra còn có nhiều câu hỏi quan trọng khác bạn cần giải đáp: Nếu tôi được chấp nhận thì làm thế nào để tôi có thể chi trả cho khóa học? Và có đáng để bỏ ra số tiền ấy không?

Các chi phí là rất lớn, đặc biệt là với những bạn không phải là công dân Mỹ, ngoài các khoản chi phí sinh hoạt và học phí còn phải lo chi phí đi lại. Bạn sẽ phải vượt qua tất cả những khó khăn thử thách đó nếu muốn hiện thực hóa ước mơ của mình.

Một lần nữa tôi lại bình tĩnh lại, nhìn vào gương, mỉm cười và tiếp tục một niềm tin rằng phía trước luôn luôn có một con đường. Dù gặp phải chuyện gì đi nữa, thì vẫn phải theo đúng kế hoạch và cố gắng trong tất cả mọi việc. Đó là bài học lớn nhất tôi học được khi tôi chờ đợi các trường khác quyết định tương lai tôi sẽ về đâu.

Thông tin thêm về cuộc thi Democracy Video Challenge xem tại *http://www.videochallenge.america.gov/* và *http://www.youtube.com/democracychallenge*

Chia sẻ của sinh viên (Bangladesh)

Mohammad Nasim

Trường Quản lý tại Đại học Texas, Dallas.

Mohammad Nasim, người Bangladesh đang theo học bằng thạc sỹ tài chính ở trường Đại học Texas ở Dallas.

Được đi đến Mỹ luôn là giấc mơ của tôi, dù là đi học cao học, đi du lịch hay đi làm. Tuy vậy thì việc ấy không đơn giản như khi bạn đi từ thành phố này đến thành phố khác trong nước. Để đến Mỹ, cần phải tuân theo một số quy trình. Người đi phải lên kế hoạch kỹ càng và chuẩn bị các giấy tờ cần thiết trước khi đưa ra quyết định đến Mỹ.

Việc đầu tiên là phải xin cấp visa tại Lãnh sự quán Hoa Kỳ tại nước sở tại của người xin cấp visa. Có một số loại visa, trong đó có visa sinh viên (F1), khách (B1/B2) và visa công tác (H1B), người đi cần nộp đơn xin đúng loại visa phụ thuộc vào mục đích của chuyến đi đến Hoa Kỳ. Quy trình này rất chặt chẽ và yêu cầu phải hoàn thành và nộp một số mẫu đơn đến Lãnh sự quán Hoa Kỳ, phỏng vấn với nhân viên lãnh sự để chứng minh lý do đến Mỹ bằng các giấy tờ hợp lệ.

Một số giấy tờ thường được nhân viên lãnh sự yêu cầu gồm có một hộ chiếu hợp lệ, bản chứng minh tài chính, thư gọi nhập học (với sinh viên) và giấy phép làm việc (với người lao động). Người đi phải nộp đơn xin visa từ trước do thủ tục xin một số loại visa cần qua các quy trình quản lý và giải quyết thủ tục an ninh kỹ càng hơn. Quá trình xin visa cũng mất khá nhiều thời gian.

Tôi được trường Đại học Texas ở Dallas nhận vào học từ ngày 11 tháng 1 năm 2010. Ngay sau khi tôi nhận được thư mời nhập học và mẫu đơn I-20 từ trường, tôi đã chuẩn bị các giấy tờ hỗ trợ khác và nộp đơn xin visa sinh viên vào tuần cuối cùng của tháng 12 năm 2009. Tôi chỉ có 2 tuần trước khi khóa học bắt đầu. Sau buổi phỏng vấn xin visa, hồ sơ của tôi bị chuyển đến để tiến hành các thủ tục hành chính khác. Tôi nghĩ việc này chỉ kéo dài cùng lắm là hai tuần mà không nhận ra rằng nó có thể mất nhiều thời gian hơn thế. Quá trình này hoàn thành sau hai tháng rưỡi, và chỉ khi đó tôi mới được cấp visa sinh viên. Đại sứ quán không thể bãi bỏ hay rút ngắn quá trình này được.

May thay, các giáo sư cho phép tôi vào học muộn khi tôi thông báo về tình trạng của mình.

Bước thứ hai là mua vé máy bay, việc mua vé có thể khó khăn trong mùa cao điểm du lịch. Khi đáp xuống sân bay Mỹ hoặc các cửa khẩu khác, người đến Hoa Kỳ phải gặp nhân viên di trú và hải quan. Người này sẽ đưa ra quyết định cuối cùng về việc có cho phép bạn vào Mỹ hay không. Thường thì sẽ có vòng kiểm tra thứ hai và sẽ mất khoảng vài giờ trước khi có thể ra khỏi sân bay.

Với riêng trường hợp của tôi, tôi đã rất lo lắng vì đến Mỹ muộn hai tháng so với thời điểm khóa học bắt đầu. Tuy nhiên, tôi đã mang theo thư cho phép của các giáo sư và trình cho cán bộ hải quan ở cửa khẩu. Cuối cùng tôi cũng không gặp rắc rối gì ở bộ phận hải quan vì tôi đã mang theo tất cả các giấy tờ.

Lời khuyên của tôi với tất cả những ai dự định đến Mỹ trong thời gian tới là ngoài việc nộp đơn xin visa từ trước thì cần mang theo toàn bộ các giấy tờ cần thiết và hợp lệ, thật tự tin và trung thực khi phỏng vấn với lãnh sự ở cửa khẩu. Nếu bạn làm đúng những điều này, chuyến đi sang Mỹ của bạn sẽ dễ chịu và suôn sẻ.

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Tôi muốn xin cấp visa du lịch

Ai có thể xin visa du lịch?

Bạn có thể xin visa du lịch (B-2) nếu mục đích của chuyến đi là (1) tham quan giải trí (gồm có đi du lịch, đi thăm bạn bè, người thân, tham gia vào các sự kiện văn hóa, thể thao nhưng không phát sinh thu nhập, hoặc vì các mục đích giải trí khác) hoặc (2) để chữa bệnh ở Hoa Kỳ.

Bạn không cần xin cấp visa nếu nước của bạn tham gia vào Chương trình Miễn thị thực nhập cảnh (VWP) và chuyến đi của bạn ngắn hơn 90 ngày. Trong trường hợp này, hộ chiếu của bạn phải được làm để có tính năng có thể quét qua thiết bị đọc điện tử. Quy định mới yêu cầu những người đi theo chương trình VWP nộp đơn xin cấp giấy thông hành điện tử. Để biết thêm thông tin xem tại *http://travel.state.gov/visa/temp/without/without_1990.html#epassport.*

Tôi nên nộp đơn bao lâu trước khi khởi hành?

Hãy nộp đơn ít nhất 2 tháng trước ngày bạn khởi hành. Thời gian này bao gồm thời gian phỏng vấn xin visa, thời gian xét đơn và các thủ tục hành chính khác (hiếm khi cần). Thời gian chờ khác nhau phụ thuộc vào đại sứ quán và khoảng thời gian trong năm – chẳng hạn như có nhiều đương đơn xin visa muốn đến Hoa Kỳ vào mùa hè (từ tháng 6 đến tháng 8), do đó thời gian bị chậm có thể sẽ dài hơn. Hướng dẫn cụ thể cho từng quốc gia xem tại *http://travel.state.gov/visa/temp/wait/wait_4638.html.*

Các thủ tục khi nộp đơn xin visa loại B-2 là gì?

Đầu tiên, bạn cần đăng ký cuộc hẹn phỏng vấn xin visa tại nước mình. Sau đó bạn phải nộp một khoản lệ phí xét đơn và điền vào (các) mẫu đơn xin cấp visa cần thiết ở nước mình: thường là mẫu DS-56 và ở một số nước là mẫu điện tử DS-160. Các mẫu đơn này có thể xem tại *http://travel.state.gov/visa/frvi/forms/forms_1342.html*. (Lưu ý: Ở hầu hết các nước, bạn phải điền các mẫu đơn và nộp lệ phí xét đơn trước khi đặt lịch hẹn phỏng vấn. Thông tin cụ thể về visa của nước bạn xem tại: *http://www.usembassy.gov/.)*

Khi đến phỏng vấn bạn cần mang theo các tài liệu sau: (1) hộ chiếu còn hiệu lực đến ngày đi; (2) giấy xác nhận lịch hẹn; (3) (các) mẫu đơn xin cấp visa hoàn chỉnh; (4) chứng từ thanh toán lệ phí cấp visa; và (5) một ảnh 5x5cm.

Bạn cần có những giấy tờ hoặc thông tin chứng minh rằng bạn dự định tiến hành chuyến đi và sẽ rời Hoa Kỳ sau chuyến đi, bạn có khả năng tài chính phù hợp để chi trả mọi chi phí liên quan đến chuyến đi này. Bạn cần tham vấn Đại sứ quán Hoa Kỳ tại nước bạn về các loại giấy tờ cần thiết khác.

Nếu bạn đến Mỹ để chữa bệnh bạn cần trình (1) hồ sơ chẩn đoán bệnh của bác sỹ trong nước, giải trình rõ lý do bạn cần chữa trị tại Hoa Kỳ; (2) một tường trình của bác sỹ hoặc cơ sở y tế ở Hoa Kỳ chấp nhận chữa trị cho bạn, nêu rõ cách thức, thời gian chữa trị và chi phí dự kiến; và (3) một bản tường trình nêu rõ ai sẽ chi trả chi phí đi lại, chữa bệnh và chi phí sinh hoạt. Bản tường trình này cần bao gồm bằng chứng về khả năng chi trả cho các chi phí trên.

Lệ phí xin cấp visa là bao nhiêu?

Bạn phải nộp lệ phí xét đơn không được hoàn lại 140 đô-la Mỹ (tính đến tháng 6 năm 2010), tùy theo quan hệ tương hỗ giữa nước bạn và Hoa Kỳ, bạn có thể phải trả thêm phí cấp visa. Để biết thêm thông tin về phí cấp thị thực tương hỗ, xem tại *http://travel.state.gov/visa/frvi/fees/fees_1341.html.*

Thông tin thêm về việc đến Hoa Kỳ vì mục đích du lịch hoặc chữa bệnh xem tại *http:// travel.state.gov/visa/temp/types/types_1262.html.*

Truy cập thông tin qua thiết bị di động tại http://ow.ly/105IH hoặc http://m.america.gov/17365/show/8d43be0c84ff61ca84bf3bea6778225c&t=6ba0099020d1861fbcb45515fcc4079a

10 điểm đến hàng đầu ở nước Mỹ

Tanner Latham

Có nhiều lý do đặc biệt khiến một vài thành phố của Mỹ trở thành điểm đến hàng đầu của du khách nước ngoài từ nhiều năm nay. Tác giả bài viết này, Tanner Latham, nguyên là biên tập viên mảng du lịch của tạp chí Southern Living.

Hàng năm, phần lớn trong số hàng triệu du khách nước ngoài đến Mỹ (ngoại trừ những người đến từ Canada hoặc Mêhicô), đều dừng chân lâu nhất ở một vài địa điểm trong hành trình của mình, sau đây là 10 điểm đến hàng đầu, xếp theo thứ tự được ưa thích từ trên xuống dưới. Một số nơi họ đến là để được hòa mình vào bầu không khí náo nhiệt, những nơi khác lại là những khoảng lặng, bình yên, dành cho những ai muốn thoát khỏi nhịp sống hối hả và tất bật đó.

Thành phố New York

New York có Phố Wall, khu phố kịch nghệ nổi tiếng Broadway, tòa nhà Empire State, Tượng Nữ thần Tự do, các viện bảo tàng đẳng cấp quốc tế, những người bán hàng rong trên phố, bán đồ ăn từ khắp các nước trên thế giới. Nơi này thu hút sự quan tâm của toàn thế giới. Ở nơi này, bất kỳ đầu bếp nào mở quán ăn, bất kỳ nhà thiết kế nào có cửa hàng quần áo, tất cả những người nghệ sĩ treo các tác phẩm của họ trong các phòng trưng bày, , đều cảm thấy sự phấn khích vốn tràn đầy trên từng mét vuông của thành phố "Quả táo lớn". Du khách có thể cảm nhận được nguồn năng lượng đó, dù là khi đang choáng ngợp trước vẻ hào nhoáng của quảng trường Time Square, hay khi thấy những nghệ sĩ đường phố quảng cáo, chào bán những món hàng thủ công ở Công viên Union Square. *www.nycgo.com*

Los Angeles

Los Angeles được định nghĩa chính xác nhất bởi hai địa danh nổi tiếng ở vùng lân cận. Một là Hollywood, nơi cho ta cảm nhận về sự hào nhoáng, mê hoặc về ánh hào quang và là nơi có thể bắt gặp những ngôi sao điện ảnh nổi tiếng nhất thế giới. Du khách có thể tận hưởng cảm giác nổi tiếng trong phút chốc khi tản bộ dọc theo đường Rodeo Drive và đại lộ Sunset Strip, hay có khi chỉ là dừng lại chụp ảnh trước nhà hát Trung Hoa Grauman's Chinese Theatre lịch sử. Trái ngược với sự hào nhoáng ấy là lối sống phóng khoáng trên bãi biển Venice Beach. Và đây, trên con đường tản bộ trước đại dương – Oceanfront Walk – được ví như thỏi nam châm thu hút đủ người từ các tầng lớp xã hội khác nhau – là một trong những nơi

Theo chiều kim đồng hồ, từ phía trên bên trái: Tượng Nữ thần Tự do, khu vực Hạ Manhattan ở New York, Trường quay của hãng phim Universal tại Los Angeles, Vương quốc thần tiên Magic Kingdom của Walt Disney World gần Orlando, Cầu Golden Gate tại San Francisco, và trạm cứu hộ tại bờ biển Miami.

tuyệt vời nhất để ngắm nhìn mọi người cũng như những sắc màu của cuộc sống.

Tham khảo thêm phần "Los Angeles French Dip" trang 25.
www.discoverlosangeles.com

San Francisco

San Francisco, thành phố với làn gió biển mơn man thổi vào từ Thái Bình Dương. Khí hậu ở thành phố này ảnh hưởng đến mọi quyết định của các cư dân địa phương và du khách. Nếu trời nắng đẹp hay gió mát hiu hiu, người ta sẽ tản bộ trong công viên Golden Gate, đi dạo lang thang trên bãi biển, ngắm nhìn cây cầu Golden Gate vốn là biểu tượng đặc trưng của thành phố. Trong những ngày trời âm u, người ta có thể đi du lịch trên xe điện cáp đặc trưng từ lâu đời của thành phố này, hay theo một tour tham quan các kiến trúc kiểu "The Painted Ladies" (Bướm vẽ), những ngôi nhà theo kiểu kiến trúc Victoria và Eward thời kỳ phục hưng, vốn rất phổ biến trên phim ảnh, nằm rải rác trên những sườn đồi dốc đứng của thành phố.
www.onlyinsanfrancisco.com

Miami và bờ biển Miami

Như một bài hát với nhịp điệu sôi động, cuộc sống tại Miami và bãi biển Miami luôn nhộn nhịp, bất kể ngày hay đêm. Bãi biển phía Nam tràn đầy ánh nắng thu hút nam thanh nữ tú từ khắp nơi, ngay cả những trạm cứu hộ trên biển cũng được thiết kế đầy tính nghệ thuật. Con đường Ocean Drive, sau khi hoàng hôn buông xuống, được thắp sáng bởi những ngọn đèn neon đủ màu sắc, đỏ, xanh, vàng, tím, biến thành một dòng suối uốn lượn, mượt mà, thanh lịch độc đáo chưa từng có trên hành tinh này. Văn hóa Tây Ban Nha hiện hữu ở nơi đây từ xưa đến nay, thấm đẫm trong hương vị ẩm thực, và ở các vùng lân cận, như Little Havana, nơi các "quý ông" xì xồ tiếng Tây Ban Nha, vừa hút xì gà, chơi đôminô vừa vô tư trêu chọc nhau ở Calle Ocho (Phố số 8).

Xem thêm phần "Sandwich Cuba Florida" trang 24.
www.miamiandbeaches.com

Orlando

Greater Orlando là nơi người ta có thể hoàn toàn thoát ly khỏi thực tế, là nơi trí tưởng tượng thăng hoa. Thậm chí ngay cả du khách có đầu óc sáng tạo nhất cũng không thể nào hình dung được cả một thế giới hùng vĩ đến thế, tại nơi này, trong các công viên kiểu như ta thường thấy trong phim của Universal hay Disney World, hay bất kỳ thứ gì do hãng Disney sáng tạo ra. Nhưng Orlando không chỉ là điểm đến của những giấc mơ, ảo tưởng và những nhân vật không có thật. Du khách tham quan thành phố sẽ thấy sự thú vị trong nét kiến trúc pha tạp, từ những ngôi nhà kiểu phục hưng thời Victoria đến những khu nhà chọc trời. Nơi này cũng đặc trưng bởi những khu mua sắm quần áo thời trang, những nhà hàng đa dạng và cuộc sống sôi động về đêm. Với những ai tìm kiếm không gian thiên nhiên có thể tìm đến đoạn đường cho khách bộ hành trong Công viên Lake Eola.
www.orlandoinfo.com

Las Vegas

Cả thành phố Las Vegas là một bữa tiệc. Bạn hãy tưởng tượng một công viên kiểu người lớn khổng lồ ngập tràn ánh điện và những tòa nhà phô trương, phóng khoáng. Chỉ cần tản bộ dọc theo đại Las Vegas Strip là ta đã cảm nhận được điều đó. Tại đây, du khách có thể tìm thấy tất cả mọi thứ, từ những tháp phun nước với ánh đèn laze đủ màu sắc đến những trò chơi trong sòng bạc, hay những show biểu diễn balê được biên đạo và dàn dựng bởi những nghệ sĩ tên tuổi hàng đầu trong ngành giải trí. Ngủ là hoạt động ưu tiên cuối cùng trong danh sách của bất kỳ du khách nào đặt chân đến đây. Những khách du lịch muốn tìm kiếm trải nghiệm một Vegas ít hào nhoáng hơn có thể đến khu phố Fremont, nơi có nhiều sòng bạc mang nét cổ truyền hơn.
www.visitlasvegas.com

Honolulu

Mặc dù Honolulu là một thành phố hối hả, bận rộn với các hoạt động kinh doanh, các viện bảo tàng, và vườn bách thảo Foster Botanical Gardens(một địa điểm cắm trại tuyệt hảo), nhưng lại lại được biết đến rộng rãi nhất vì việc là xuất phát điểm để đến hòn đảo Oahu của Hawaii. Hầu hết các du khách đều đổ về Waikiki vì ở đây có những bãi biển tha hồ bơi lội, các cửa hàng, quán ăn tuyệt hảo và các hoạt động ngoài trời vô cùng phong phú – từ học lướt ván đến ra khơi bằng bè gỗ. Nói đến lướt ván, hầu hết người dân địa phương và du khách đều lướt sóng trên những tấm ván lướt gần Haleiwa, thị trấn ven biển ở North Shore. Những ai quan tâm đến lịch sử hải quân Mỹ có thể đến thăm Tàu hải quân Tưởng niệm USS Arizona, ghi công những người đã hi sinh trong cuộc tấn công Trân Châu Cảng tháng 12 năm 1941 và USS Missouri, chiếc tàu chiến đã ngừng hoạt động vào năm 1992.
www.gohawaii.com

Washington

Washington, D.C. là nơi tụ hội hồn thiêng của nước Mỹ. Du khách sẽ tìm thấy ở nơi đây sự hội tụ của lịch sử, niềm tự hào dân tộc của người Mỹ, và cảm nhận cỗ máy chính trị không bao giờ ngừng hoạt động của nước Mỹ. Mặc dù là một thành phố đô thị, nơi đây luôn luôn gìn giữ một không gian thiên nhiên xanh. Thành phố này là nơi tọa lạc của những viện bảo tàng lớn nhất của Mỹ (từ Bảo tàng Hàng không và Vũ trụ

Đêm trăng tròn trên Thành phố Washington, D.C., soi sáng đài tưởng niệm Lincoln Memorial (phía trước), đài tưởng niệm Washington Memorial (ở giữa), và Tòa nhà Quốc hội Mỹ (phía sau).

tới Bảo tàng Nghệ thuật Quốc gia). Người ta sẽ ngạc nhiên trước sự tĩnh mịch trên những con đường dọc theo Đảo Roosevelt, nằm bình yên giữa dòng sông Potomac. Tất nhiên, một trong những địa điểm thu hút nhiều khách tham quan nhất, là National Mall, "đại sảnh đường" của nước Mỹ. Bạn hãy trải một tấm chăn mỏng trên thảm cỏ xanh và thư giãn, tận hưởng không gian bao quanh bởi những đài tưởng niệm tôn vinh những vị lãnh tụ vĩ đại nhất của đất nước này.
www.washington.org

Chicago

Nổi tiếng bởi các đội vận động viên thể thao chuyên nghiệp, các nhà hàng đẳng cấp quốc tế và vẻ đẹp kiến trúc đầy mê hoặc, Chicago là thành phố nổi bật nhất ở miền Trung Tây nước Mỹ. Trong số những biệt danh của Chicago, tên gọi "Thành phố của những vùng ngoại ô" có vẻ là cái tên thích hợp nhất. Với hơn 70 vùng ngoại ô giáp ranh độc đáo – từ Anderson ở bờ bắc tới Hyde Park ở bờ nam – mỗi vùng lại có một bản sắc riêng. Thành phố này, bao bọc quanh hồ Michigan, đặc sắc bởi nó tạo cơ hội mua sắm tuyệt vời cho các du khách, nhất là trên dải đại lộ tráng lệ "Magnificent Mile", san sát các cửa hàng quần áo, thời trang của các nhà thiết kế, đồ lưu niệm dọc theo đại lộ Michigan Avenue.
www.explorechicago.org

Boston

Boston thực sự là hòn ngọc quý của vùng New England. Một trong những cách thức hay nhất để du khách bước chân vào cửa ngõ thành phố này là đi qua một loạt các công viên như công viên Boston Common, đặc trưng bởi hồ Frog Pond, một địa điểm du lịch phù hợp cho cả gia đình. Ngay cạnh đó là vườn Public Garden, với hồ nước nhỏ có bơi thuyền thiên nga, hoạt động từ những năm 1870. Thành phố này có vai trò then chốt trong lịch sử nước Mỹ, nhưng chưa bao giờ nó khiến ta nghĩ rằng nơi đây chỉ thiên về quá khứ. Chẳng hạn như, Faneuil Hall, nơi các nhà hùng biện chính trị đã diễn thuyết công khai phản đối trước cuộc Cách mạng Hoa Kỳ, giờ đây là nơi tọa lạc của một khu chợ dành cho khách bộ hành, san sát những cửa hàng, cửa hiệu, quán xá, nhà hàng. Boston Harbor, nơi diễn ra sự kiện lịch sử Boston Tea Party (Tiệc trà ở Boston), giờ đây là con đường nổi tiếng HarbourWalk, chạy vòng quanh khu bến cảng.

Xem thêm phần "Bánh kẹp tôm hùm kiêu New England" ở trang 25.
www.bostonusa.com.

Tham khảo thêm:

- *Snapshot USA (Ngắm cảnh nước Mỹ) [http://www.america.gov/publications/ejournalusa/0606.html]*
- *Outline of American Geography (Khái quát địa lý Hoa Kỳ)[http://www.america.gov/publications/books/outline-of-american-geography.html]*
- *USA Map with Facts in Brief (Bản đồ nước Mỹ và các dữ kiện tóm tắt) [http://ww.america.gov/publications/ejournalusa/0708.html]*

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Theo chiều kim đồng hồ, từ góc trên bên trái: Vườn hoa anh đào Nhật Bản tại vịnh Tidal Basin ở Washington, D.C., con tàu hải quân USS Constitution (ra đời năm 1797) tại Boston Harbor, tác phẩm điêu khắc “Cloud Gate” ở Chicago, Bãi biển Waikiki ở Honolulu, và Khách sạn Sòng bạc Venetian Resort ở Las Vegas

Mười điểm du lịch hấp dẫn khác

Tanner Latham

Rất nhiều du khách nước ngoài đã bỏ lỡ các thành phố nơi tập trung nhiều điểm đến hấp dẫn của Mỹ. Bên cạnh những thành phố được tham quan nhiều nhất (Xem "Mười điểm đến hàng đầu ở nước Mỹ" ở trang 11), thì mười địa điểm được ưa chuộng khác sẽ được nêu ra sau đây. Tác giả Tanner Latham là cựu biên tập viên mảng du lịch của tạp chí Southern Living.

Ngoài 10 thành phố được tham quan nhiều nhất, nước Mỹ còn có nhiều điểm đến quyến rũ khác dành cho du khách nước ngoài. Ở tất cả các vùng miền trên đất Mỹ đều có những món ăn ngon, nghệ thuật, âm nhạc phong phú và lịch sử hấp dẫn. Đây mới chỉ là một vài trong số những điểm đến xứng đáng để bạn ghé thăm.

Philadelphia

Hầu hết thời kỳ lịch sử sơ khai của Mỹ đều được viết nên ở Philadelphia, bang Pennsylvania, bạn hãy làm một tour qua các di tích lịch sử này, như Independence Hall, nơi khai sinh bản Tuyên ngôn Độc lập và Hiến pháp Hoa Kỳ, với tiếng chuông Liberty Bell rung lên lần đầu tiên, theo truyền thống, để triệu tập công dân Philadelphia tới nghe đọc bản Tuyên ngôn Độc lập. Nhưng ngay cả trong lòng thành phố lịch sử này, du khách cũng vẫn bắt gặp những nét văn hóa hiện đại, đầy mê hoặc, và những phòng trưng bày nghệ thuật với nhiều tác phẩm của các nghệ sĩ địa phương.

Kiến trúc của Philadelphia là sự pha trộn phong cách của thế kỷ 18 và 19 với kiến trúc hiện đại. Một trong những tài sản lớn nhất của thành phố là khả năng tản bộ không hạn chế: gần như tất cả các điểm thu hút khách du lịch chính đều tập trung trong một khu vực khoảng 2,5 km2.
www.philadelphiausa.travel

Xem thêm phần "Philly Cheesesteak" ở trang 24.

Atlanta

Atlanta cho ta trải nghiệm cảm giác phồn hoa đô thị với sự hiếu khách của người miền Nam. Nhịp sống nơi đây tấp nập, nhưng không quá gấp gáp khiến ta không thể ngồi xuống, thong thả nhấm nháp một ly trà đá lạnh vào một buổi chiều oi ả. Thành phố này là cửa ngõ vào miền Nam, một số người còn nói đây là cửa ngõ vào nước Mỹ. Trên hết, thành phố này sở hữu sân bay vận chuyển hành khách tấp nập nhất thế giới. Điều này giải thích tại sao hương vị ẩm thực và văn hóa nơi đây lại mang đậm tính quốc tế, đó là điều ngạc nhiên thú vị mà du khách cảm nhận được khi đặt chân đến thành phố trung tâm của bang Georgia này. Các điểm đến đáng chú ý gồm có di tích lịch sử Martin Luther King Jr. National Historic Site tại quận Sweet Auburn, Thư viện và Bảo tàng Jimmy Carter; Ngôi nhà và Bảo tàng của Margaret Mitchell, dinh thự của nhà văn nổi tiếng đã chấp bút tuyệt tác *Cuốn theo chiều gió*.
www.atlanta.net

Seattle

Khi người ta nghĩ đến Seattle, người ta nghĩ ngay đến một thành phố xanh và sạch. Thành phố này tự hào vì liên tục được liệt vào một trong những thành phố thân thiện nhất với môi trường ở nước Mỹ. Lượng mưa cao hàng năm đã phủ lên các công viên và không gian thiên nhiên của thành phố một vẻ ngoài luôn tươi mới. Du khách thường đổ dồn về khu chợ Pike's Place Market, một trong những khu chợ nông thôn lâu đời nhất còn hoạt động ở Mỹ. Những nghệ sĩ âm nhạc đường phố, các cửa hàng bán đồ lưu niệm và quà tặng, các quán cà phê, và những con cá tươi (nổi tiếng với những người bán hàng rong cầm những con cá tươi còn đang quẫy), tất cả đều góp phần tạo nên một không khí chợ phiên náo nhiệt, đầy phấn khích. Một điểm đến nổi tiếng khác là tháp Space Needle thuộc Trung tâm Seattle, khu đô thị rộng 30 hecta được xây dựng cho Hội chợ Thế giới năm 1962. Pioneer Square (Quảng trường Tiên phong), 20 khối nhà với kiến trúc Roman thời Victoria có vô vàn các bảo tàng và các phòng trưng bày nghệ thuật.
www.visitseattle.org

Asheville

Nằm sau rặng núi Blue Ridge Mountains, vùng Asheville, bang Bắc Carolina với phong cách sống cởi mở, phóng khoáng là một trong những thị trấn miền núi lớn nhất ở phía đông dòng sông Mississippi. Nơi đây, du khách có thể thưởng thức những món ăn tốt cho sức khỏe với các nông sản và thịt sẵn có từ các nông trại ở vùng này. Phong vị ẩm thực càng hoàn hảo hơn với nghề nấu bia theo phương pháp truyền thống ở đây, các lò ủ bia cạnh tranh với nhau, đem đến cho du khách những loại bia vàng, bia đỏ và bia đen ngon nhất. Các cửa hàng cửa hiệu quần áo, đồ lưu niệm tràn ngập các đường phố trung tâm, trên các sườn dốc thoải khiến du khách vẫn có thể thong dong tản bộ. Nằm giữa khu ngoại ô khiêm tốn là dinh thự tư gia lớn nhất nước Mỹ, lâu đài Biltmore Estate có 250 phòng với kiến trúc phục hưng kiểu Pháp thế kỷ 19, hiện đang mở cửa đón du khách tham quan và nghỉ dưỡng. Cứ vào tháng 7 hàng năm, thành phố lại tổ chức lễ hội Bele Chere (có nghĩa là "cuộc sống tươi đẹp" theo tiếng Xcốtlen cổ) - festival âm nhạc đường phố lớn nhất ở miền Nam.
www.exploreasheville.com

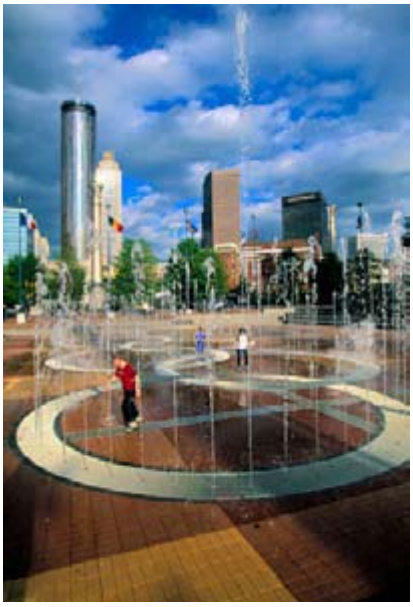

Theo chiều kim đồng hồ, từ góc trên bên trái: Người thả diều gần Space Needle ở Seattle, Liberty Bell và Independence Hall ở Philadelphia, Công viên Centennial Olympic Park ở Atlanta, Ban nhạc Cornell Hurd tại quán ăn Jovita ở Austin, và Lâu đài Biltmore House gần Asheville.

Austin

Austin, bang Texas, là một thành phố của sự đa dạng đến ngạc nhiên. Tại bất kỳ cửa hàng, quán ăn hay câu lạc bộ âm nhạc nào, bạn cũng có thể tìm thấy những chàng cao bồi chính hiệu, đi bốt cao, hòa lẫn với những tay rocker xăm trổ đầy người. Các chính trị gia truyền thống (Austin là thủ phủ của bang Texas) cũng ăn uống tại những quán ăn Tex- Mex (mang phong vị ẩm thực Mêhicô) như những họa sĩ cấp tiến khác. Trường Đại học Texas tại Austin đã khiến cho thành phố này trở nên sinh động và đầy sức sống. Dọc theo đại lộ South Congress Avenue, giữa các khách sạn sang trọng và các cửa hàng nghệ thuật dân gian, du khách có thể khám phá một trong những không gian nhạc sống tuyệt vời nhất nước Mỹ. Thành phố xinh đẹp này cũng đặc trưng bởi không gian thiên nhiên lạ thường mà du khách sẽ vô cùng thích thú khi tận hưởng những môn thể thao dưới nước tại hồ Town Lake. Có lẽ cách hay nhất để thưởng ngoạn vẻ đẹp của Austin là ngắm cảnh hoàng hôn buông xuống bên hiên một quán ăn tại bờ hồ Lake Austin.
www.austintexas.org

Charleston

Khi du khách mường tượng về miền Nam nước Mỹ, trong mắt họ sẽ hiện ra hình ảnh từa tựa như Charleston. Thành phố lịch sử này nằm ở bờ biển Nam Carolina, người dân nơi đây rất hiếu khách, đúng như phong cách của người miền Nam. Để trải nghiệm cảm giác được chào đón này, bạn chỉ cần dạo qua những con đường rải sỏi ở quận lịch sử này và gặp một người địa phương lâu năm ở đây. Phố King Street là con đường giao thông huyết mạch của thành phố, với những cửa hàng bán đồ cổ, đồ mỹ nghệ tuyệt vời, những ngôi nhà lịch sử với những mảnh vườn đầy sức sống, viền quanh bởi những quán ăn. Phong vị ẩm thực ở nơi đây thật ngon, nhờ có những đầu bếp đầy sáng tạo với hậu thuẫn là trường dạy nấu ăn ở ngay gần đó.
www.charlestoncvb.com

Nashville

Không chỉ là nơi hội tụ của dòng nhạc đồng quê của Mỹ mà thành phố Nashville, bang Tennessee còn được biết đến với tên gọi trìu mến là "Thành phố Âm nhạc", nơi thu hút những nhạc công tài nghệ nhất thế giới. Du khách có thể nghe họ biểu diễn ở các địa điểm lớn, nổi tiếng như nhà hát Grand Ole Opry House ở công viên Opryland USA, và nhà hát thính phòng Ryman Auditorium. Nhưng cũng có thể xem họ trình diễn ở các ghế gỗ cạnh quầy bar ở bất kỳ câu lạc bộ nào dọc theo con phố Music Row, nằm ngay ở phía tây nam khu trung tâm. Country Music Hall of Fame (Bảo tàng vinh danh các nghệ sĩ nhạc đồng quê) giúp du khách có cái nhìn toàn diện về lịch sử dòng nhạc này. Một số viện bảo tàng lớn nhất của thành phố gồm có lâu đài Cheekwood and Belle Meade và The Hermitage, tư dinh của Tổng thống Andrew Jackson.
www.visitmusiccity.com

New Orleans

Cảm xúc về New Orleans, bang Louisiana thật nhẹ nhàng, êm ả khi ban nhạc Jazz chơi những giai điệu du dương khi đêm về trên phố Frenchmen Street. Ở nơi đây, du khách không thể không khám phá khu phố French Quarter, nơi lưu giữ linh hồn văn hóa của New Orleans. Điểm nhấn của quận này là quảng trường Jackson Square, một công viên tươi đẹp được tô điểm với nhiều màu sắc rực rỡ hơn từ các nghệ sĩ, họa sĩ và nhạc công đường phố. Du khách sẽ được khám phá phong vị ẩm thực của New Orleans - sự pha trộn giữa hương vị món ăn Pháp, Cajun và Creole – khiến nó trở thành độc nhất vô nhị, không thể tìm thấy ở bất kỳ nơi nào khác trên thế giới. Bang Louisiana có chính sách hoàn thuế bán hàng đối với người mua là du khách quốc tế đã khiến bang này có đến gần 900 cửa hàng miễn thuế.

Xem thêm phần "New Orleans Poor Boy" ở trang 24.
www.neworleanscvb.com

Santa Fe

Ánh đèn lộng lẫy, tráng lệ của miền Tây Nam và những thắng cảnh nổi tiếng, từ lâu đã thu hút du khách và các nghệ sĩ tới thăm Santa Fe, bang New Mexico. Cuộc sống ở đây xoay quanh khu trung tâm Plaza, trái tim của thành phố, khiến ta có cảm giác giống như một làng quê gần gũi, thân quen. Các nhà bảo tàng, các cửa hiệu, quán xá, khách sạn, tất cả đều nằm lọt trong vài bước chân ở khu này.

Bảo tang Palace of the Governors mở cửa hàng ngày, là nơi các thợ thủ công người Indian bán các sản phẩm nghệ thuật, từ đồ trang sức tới các bức họa. Santa Fe là nơi có thị trường nghệ thuật lớn thứ hai ở Mỹ, nơi những người quan tâm sẽ có những trải nghiệm thú vị, chỉ cần tản bộ dọc theo đường Canyon Road, nơi tọa lạc gần 100 phòng trưng bày tranh nghệ thuật.
www.santafe.org

St. Louis

Nếu chưa đến thăm công viên Forest Park thì chưa thể coi là đã đặt chân đến St. Louis, bang Missouri. Được xây dựng nhằm phục vụ cho Hội chợ Thế giới năm 1904, công viên này thu hút người dân địa phương cũng như du khách bởi vô số các địa điểm quyến rũ, trong đó có Bảo tàng Nghệ thuật St. Louis, Vườn bách thú St. Louis, và Bảo tàng Lịch sử Missouri. Tất cả những điểm đến này và nhiều điểm tham quan khác đều miễn phí. Từ đây, du khách sẽ có cảm nhận sâu sắc hơn nữa về thành phố khi khám phá các vùng ngoại ô lân cận, như những khu chợ của người Ý, các quán ăn ở khu Little Italy, các nhà hàng và quán bar tạo thành khu The Loop . Và tất nhiên, du khách nào đã đến đây thì khó từ chối một chuyến xe lên đỉnh của cổng vòm Gateway Arch dọc bờ sông Mississippi.
www.explorestlouis.com

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Theo chiều kim đồng hồ, từ góc trên bên trái: Phố East Bay Street lịch sử ở Charleston, mặt trước một cửa hiệu ở Santa Fe, Phố Bourbon ở khu phố French Quarter tại New Orleans, Garth Brooks và Little Jimmy Dickens tại Grand Ole Opry ở Nashville, và cổng vòm Gateway Arch dọc bờ sông Mississippi ở St. Louis.

Để tránh gặp phải những vụ lừa đảo visa

Làm thế nào để chắc chắn rằng tôi có được thông tin chuẩn xác về visa của mình?

Văn phòng dịch vụ visa của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ luôn khuyên những ai nộp đơn xin visa chỉ sử dụng duy nhất các trang của Chính phủ Hoa Kỳ. Hầu hết tất cả các trang web của Đại sứ quán và Lãnh sự quán đều có đuôi ".gov". Các trang này đều được cập nhật thường xuyên.

Cách tốt nhất để đảm bảo bạn có được nguồn thông tin chính thống và cập nhật là truy cập trang web của Chính phủ Hoa Kỳ. Trang web của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ là *http://www.state.gov/* và *http://travel.state.gov/*, liên kết trực tiếp với tất cả các Đại sứ quán và Lãnh sự quán Hoa Kỳ. Các mẫu đơn trên các trang này đều không mất phí. Các mẫu đơn bổ sung và liên quan có tại các trang web của Bộ An ninh Nội địa www.uscis.gov, www.cbp.gov, và www.ice.gov.

Còn các trang khác cung cấp thông tin về visa thì sao?

Nhiều trang web của các tổ chức không thuộc chính phủ (có đuôi ".com," ".net," và ".org") có đưa các thông tin chính thống về nhập cư hay dịch vụ.
Tuy nhiên, một số trang có thể cung cấp những thông tin không cập nhật. Ngoài ra còn có một số trang giả mạo có hình cờ hay các tòa nhà của Hoa Kỳ – có vẻ như cung cấp các dịch vụ visa, giấy phép làm việc, thẻ xanh, thị thực du lịch điện tử qua Hệ thống Thị thực điện tử (ESTA) và các dịch vụ khác. Những trang mạo danh này có thể yêu cầu nộp tiền hoặc thông tin cá nhân. Không bao giờ cung cấp thông tin cá nhân hay chuyển tiền mà không chắc chắn rằng bạn đang sử dụng một trang chính thức của Chính phủ Hoa Kỳ.

Cũng có một số trang lừa đảo liên quan đến Chương trình Diversity Visa (Chương trình Xổ số cấp visa bằng cách rút thăm) yêu cầu chuyển tiền để hoàn tất mẫu xổ số (Xem cảnh báo của Ủy ban Thương mại Liên bang tại *http://www.ftc.gov/bcp/edu/pubs/consumer/alerts/alt003.shtm*.). Cách chính thức duy nhất để tham gia Xổ số DV là trực tiếp tại trang web của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ trong khoảng thời gian chỉ định và giới hạn.

Tôi báo cáo trang gian lận bằng cách nào?

Nếu bạn muốn gửi khiếu nại về các gian lận liên quan đến visa, hãy vào trang web bảo vệ người tiêu dùng đa quốc gia được quản lý bởi Ủy ban Thương mại Liên bang Hoa Kỳ tại *http://www.econsumer.gov/english/*.

Xem thêm tại Cảnh báo Gian lận của Bộ Ngoại giao *[http://travel.state.gov/visa/immigrants/types/types_1749.html]*.

Truy cập thông tin qua thiết bị di động tại *http://m.america.gov/17365/show/8d43be0c84ff61ca84bf3bea6778225c&t=6ba0099020d1861fbcb45515fcc4079a*

Chia sẻ của du khách (Trung Quốc)

Wang Zheng

Quảng trường Thời đại, một phần của thành phố New York City vào ban đêm.

Wang Zheng là giáo viên và là một blogger người Trung Quốc. Bài viết này được dịch từ tiếng Trung.

Khi đặt bước chân đầu tiên đến nước Mỹ tôi chỉ cảm thấy hơi hồi hộp, nhưng sau đó khi ở tôi ở Sân bay quốc tế JFK thì cảm giác hứng thú đã bay biến sạch như người đàn ông trong phim *The Terminal* đã trải qua. Đây là một thế giới vừa xa lạ, nhưng cũng vừa gần gũi, tôi dần cảm thấy dễ chịu và hít một hơi dài bầu không khí của mùa hè, không ẩm ướt như bầu không khí tôi vừa bỏ lại ở Trung Quốc.
Cuộc hành trình 26 ngày của tôi đầy ắp các hoạt động từ tour du lịch điện ảnh đến tour du lịch qua các doanh nghiệp lớn và thậm chí là cả tour ẩm thực nữa.

Cảm nhận của tôi về nước Mỹ có được sau hơn 30 năm đọc tạp chí *The Window of the World (Cửa sổ Thế giới)* giờ đã bắt đầu thành hình. Đây là một chuyến đi để cảm nhận nước Mỹ - tận hưởng cảnh trời đêm Manhattan từ tầng 86 tòa nhà Empire State, tiệc tùng với những người bạn mới quen ở Khách sạn MGM Grand và sòng bạc ở Las Vegas, tỏ lòng kính trọng trước tượng vận động viên bóng rổ ở sân United Center ở Chicago, và áp tay lên dấu bàn tay của các ngôi sao điện ảnh ở Đại lộ Danh vọng Hollywood ở Los Angeles.

Tôi đã có những giây phút thật thoải mái dễ chịu khi thư giãn ở bãi cỏ trong khuôn viên xanh của trường MIT [Viện Công nghệ Massachusetts] ở Cambridge, sững sờ trước vẻ tráng lệ của Tượng đài Washington ở Washington, thưởng thức món tôm hùm ngon tuyệt tại khu bến cảng Fisherman's Wharf ở San Francisco, và cả khi tôi được thấy những công nghệ của Tập đoàn Microsoft và những chiếc máy bay chở khách của Boeing ở Seattle.

Tôi cảm thấy rất phấn chấn và thư thái, tôi đã tiêu đến đồng đô-la cuối cùng trong ví. Các kỷ niệm đẹp vẫn in đậm trong tâm trí, tuy nhiên tôi vẫn còn thấy hối tiếc vì đã không đi mua sắm ở khu mua sắm lớn nhất nước Mỹ, hay chưa lái chiếc xe hơi "Big Wasp" (Chevrolet Camaro) dọc theo Bờ biển phía Đông theo Quốc lộ 1, hay đến Thư viện Kennedy tại Boston để tìm hiểu về biểu tượng thất truyền thứ hai. Và tôi đã không xem được Tổng thống Obama hạ cánh xuống thảm cỏ Nhà Trắng từ chiếc siêu trực thăng Marine One trước khi tôi rời Washington.

May mắn thay, Mỹ là nơi mà bạn có thể đến thăm nhiều lần. Và niềm say mê ấy còn lớn hơn bất kỳ cảm xúc nào được diễn đạt bằng lời.

Xem thêm tại Bộ Ngoại Giao, Visa cho Khách du lịch *[http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1265.html]*.

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Phải làm gì khi tôi cần chăm sóc y tế?

Mỗi năm có hàng triệu du khách đến Hoa Kỳ an toàn và vui vẻ. Nếu bạn bị ốm trong chuyến đi, thì chủ nhà, khách sạn, người sử dụng lao động hay lãnh sự có thể hướng dẫn bạn đến bác sỹ hoặc trung tâm chăm sóc sức khỏe gần nhất. Nếu bạn ở trong trường hợp khẩn cấp nguy hiểm đến tính mạng, hãy gọi đến số điện thoại khẩn cấp 911 để được trợ giúp.

Hãy lưu ý rằng chi phí chăm sóc sức khỏe, nha khoa và cấp cứu ở Hoa Kỳ là tương đối cao, chi phí khám bác sỹ trung bình khoảng 155 đô-la Mỹ, chi phí cho một phòng cấp cứu khoảng 1000 đô-la Mỹ, theo số liệu từ Cơ quan nghiên cứu và chất lượng y tế.

Hoa Kỳ không yêu cầu khách thăm Hoa Kỳ phải chứng minh là có bảo hiểm y tế. Tuy nhiên, Bộ Ngoại giao khuyến nghị du khách đến Hoa Kỳ nên có bảo hiểm y tế hoặc mua bảo hiểm y tế tạm thời cho du khách trước khi đến Hoa Kỳ để giảm thiểu các chi phí tiềm tàng do ốm đau hoặc tai nạn. Bạn cũng có thể đăng ký với đại sứ quán của nước mình khi đến Hoa Kỳ.

Trang web của đại sứ quán nước bạn sẽ cung cấp những hỗ trợ nào mà lãnh sự có thể hoặc không thể cung cấp. Nếu bạn sử dụng dược phẩm hoặc thiết bị y tế trong thời gian dài, hãy đảm bảo rằng bạn mang đủ lượng cần thiết hoặc sắp xếp để có thể tìm được nguồn cung cấp tại Hoa Kỳ từ trước đó.

Nếu bạn đến bằng visa trao đổi sinh viên hoặc tạm thời, bạn có thể sắp xếp để có được bảo hiểm sức khỏe thông qua người sử dụng lao động hoặc tổ chức của bạn. Người đến Hoa Kỳ vì mục đích chữa bệnh cần xin visa du lịch loại B-2. Thông tin về cách xin visa này xem phần "Tôi muốn xin cấp visa du lịch" ở trang 10 hoặc xem trên trang web của Bộ Ngoại giao tại *http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1262.html.*

Truy cập thông tin qua thiết bị di động tại *http://m.america.gov/17365/show/8d43be0c84ff61ca84bf3bea6778225c&t=6ba0099020d1861fbcb45515fcc4079a*

Thời gian cấp visa là bao lâu?

Bạn nên xin cấp visa không định cư càng sớm càng tốt, khoảng từ 60 đến 120 ngày trước ngày dự định khởi hành. Thời gian này bao gồm thời gian chờ để (1) xếp lịch hẹn phỏng vấn xin visa, (2) thời gian xét đơn, và (3) các thủ tục hành chính khác (hiếm khi cần). Ngoài ra hộ chiếu và visa của bạn sẽ được gửi lại cho bạn qua đường bưu điện nên cần tính cả khoảng thời gian này trong kế hoạch của bạn. Để biết thêm chi tiết về thời gian chờ phỏng vấn ở nước mình, vui lòng xem tại http://travel.state.gov/visa/temp/wait/ wait_4638.html.

Bạn cũng cần nắm rõ các thông tin được cung cấp trên trang web của Phòng lãnh sự Đại sứ quán Hoa Kỳ ở nước mình để nắm được các thủ tục và hướng dẫn, ví dụ như cách đăng ký cuộc hẹn phỏng vấn. Trang web này cũng nêu rõ các thủ tục khác cho sinh viên, khách trao đổi và những đối tượng cần đề nghị lịch phỏng vấn sớm.

Hầu hết các đương đơn sẽ nhận được visa sau vài ngày kể từ ngày phỏng vấn. Chỉ có một số ít các trường hợp cần thêm "thủ tục hành chính" khác để quyết định đương đơn có đủ điều kiện được cấp visa hay không. Vì các nhân viên của Hoa Kỳ không phải khi nào cũng biết được khoảng thời gian cần thiết để tiến hành các thủ tục hành chính thêm này nên bạn cần nộp đơn xin visa trước chuyến đi của mình càng sớm càng tốt.

Xin lưu ý rằng ở một số quốc gia, dịch vụ visa là hạn chế hoặc không có do tình trạng bất ổn dân sự, chiến tranh hoặc các lý do khác, xem thêm thông tin tại: http://travel.state.gov/visa/temp/info/info_1302.html.

10 loại sanwich tuyệt hảo của Hoa Kỳ

Robb Walsh

Ảnh của TT Hội nghị và khách tham quan, Thành phố Atlantic

Các thợ làm bánh Sandwich xếp thịt và phô-mai Ý tại nhà hàng White House ở Atlantic, bang New Jersey

Ảnh trên Flickr của Emperor Anton

Cũng như các thành phố của Mỹ, ẩm thực Mỹ cũng rất đa dạng, mỗi vùng, miền đều có nét đặc trưng riêng. Có lẽ không có một thực đơn nào có thể minh họa cho sự đa dạng này tốt hơn là chiếc sandwich bình dị. Dưới đây là 10 loại sandwich tuyệt hảo của Mỹ, mỗi loại lại gắn với một thành phố hay khu vực ở Hoa Kỳ. Robb Walsh là nhà báo chuyên viết về ẩm thực, anh đã hai lần giành giải thưởng báo chí James Beard.

Tên của món ăn sandwich dân dã này được đặt theo tên một người Anh là John Montagu (1718-1792), Bá tước Sandwich thứ 4. Theo lưu truyền thì vị bá tước này đã bảo người hầu đem đến cho mình một món ăn có thịt kẹp giữa hai miếng bánh mì để ông có thể ăn khi đánh bài.

Trong cuộc Cách mạng Công nghiệp, sandwich là món ăn được dùng trong bữa trưa, rất thuận tiện, có thể chuẩn bị sẵn ở nhà và mang đến chỗ làm. Đầu thập niên 1990, sandwich nhanh chóng được phổ biến rộng rãi với sự ra đời của bánh mỳ lát.

Hầu hết những loại sandwich được ưa chuộng của các vùng đã xuất hiện từ đầu thế kỷ 20. Dưới đây là 10 loại được ưa thích nhất:

Bánh mỳ East Coast

Loại submarine sandwich (bánh mỳ "tàu ngầm") này là loại bánh mỳ dài được rạch một đường dọc theo thân bánh và kẹp nhiều nhân bên trong. Loại sandwich dài thời kỳ đầu có nhân là các lát thịt của Ý (như xúc xích salami, xúc xích mortadella và các loại thịt xông khói), lớp phô-mai và trên cùng là xà lách, cà chua và ớt chuông. Bánh mỳ được quết một lớp dầu ô liu mỏng bên ngoài Những loại sandwich về sau này được nướng trong lò, kẹp thịt viên, nước sốt cà chua hoặc xúc xích Ý và ớt chuông.

Theo lưu truyền thì tên của loại sandwich này là từ những người công nhân làm việc ở bến tàu East Coast. Những loại sandwich tương tự được gọi là Grinder ("Cối xay") ở New England, Hero ("Anh hùng") ở New York và Hoagie ở Philadelphia. Loại sandwich này được những người Mỹ gốc Ý sống dọc theo vùng biển phía đông sáng tạo nên, nhưng hiện tại đã được bày bán trên khắp nước Mỹ. Các tên địa phương cho loại này là rocket ("tên lửa"), torpedoe ("ngư lôi"), zeppelin ("khí cầu") và poor boy ("cậu bé nghèo").

New Orleans Poor Boy
(Cậu bé nghèo New Orleans)

Tên của loại sandwich "poor boy" (cậu bé nghèo) bắt nguồn từ cuộc đình công của các công nhân xe điện ở New Orleans năm 1929. Sandwich được làm từ những chiếc bánh mỳ baguette kẹp nhân thịt vụn, chẳng hạn như thịt bò quay, thêm nước sốt và được phát miễn phí cho những công nhân biểu tình, những người được gọi một cách đầy cảm thông là "những cậu bé nghèo".

Không lâu sau nhiều nhà hàng và cửa hiệu trên khắp New Orleans bắt đầu gọi loại sandwich này là "poor boy" (thường được phát âm là po'boys). Poor boy hải sản là loại phổ biến nhất. Thời ấy tôm và hàu biển ở New Orleans rất nhiều và rẻ, nên sandwich thường được kẹp nhân với tôm chiên hoặc hàu biển chiên. Bạn có thể gọi một chiếc poor boy New Orleans "đầy đủ" nếu bạn muốn dùng thêm xà lách, cà chua và sốt mayonnaise, hay gọi loại "bình thường" nếu chỉ muốn kẹp nhân hải sản.

Chiếc po'boy dài nhất thế giới được chuẩn bị cho lễ hội đường phố ở New Orleans.

Gulf Coast Muffuletta

Từ thập niên 1890, những thợ bánh người Sicily ở các thành phố cảng thuộc Vịnh Mexico đã bán loại bánh mỳ đặc trưng của mình trên xe đẩy. Loại bánh mỳ này có dạng hình tròn, hơi dai, gọi là muffuletta, nhân giăm-bông và ôliu và được bán cả cái hay nửa chiếc.

Trong những năm đầu thập niên 1990 của Kỷ nguyên Tiến bộ, đạo luật mới về vệ sinh đã cấm những quầy hàng rong bán hàng trên khắp nước Mỹ. Khoảng năm 1905, các cửa hàng thực phẩm Ý ở khu phố French Quarter cạnh New Orleans bắt đầu mua những chiếc bánh mỳ tròn muffuletta của New Orleans từ các cửa hàng bánh của người Sicily và kẹp các loại thịt xông khói như salami, mortadella, phô-mai provolone và salad oliu. Họ bán những chiếc sandwich "ăn liền" này cho những người muốn cầm đi và có cả bàn ăn cho những khách muốn thưởng thức ngay tại cửa hàng.

Ngày nay muffuletta được bán chủ yếu ở các nhà hàng và trên khắp các bang vùng vịnh Mexico, nhưng muffuletta được bán ở French Quarter vẫn là ngon nhất.

Florida Cuban Sandwich

Sandwich Cuba được làm từ bánh mỳ Cuba, kẹp giăm-bông, thịt lợn quay, phô-mai Thụy Sĩ, dưa muối, mù tạt, có khi có cả salami. Sandwich Cuba hiện đại được nướng trong máy nướng kẹp sandwich đến khi phô-mai chảy ra, chiếc bánh sau khi nướng có dạng phẳng đặc trưng và nhân bên trong hòa quyện lại với nhau.

Tuy nhiên chiếc bánh sandwich Cuba nguyên bản lại là loại không nướng. Sandwich bắt đầu trở nên phổ biến từ khoảng năm 1990 ở Thành phố Ybor, bang Florida (gần Tampa) và ở Cuba, ở đây bánh được gọi là *mixto.* Sandwich là bữa trưa khoái khẩu của những công nhân làm việc trong các nhà máy xì gà hay nhà máy đường.

Sau thập niên 1960, khi những người Cuba tị nạn chạy trốn khỏi sự cai trị của Tổng thống Fidel Castro sang Miami, món sandwich Cuba này trở nên vô cùng phổ biến và có mặt ở hầu hết các quán ăn tự phục vụ và quán cà phê. Đến ngày nay đây vẫn là loại sandwich được ưa thích ở Miami.

Philly Cheesesteak

Loại sandwich này được những quầy hàng bán xúc xích ở Philadelphia sáng tạo nên từ thập niên 1930, gồm có một ổ bánh mỳ được xẻ làm đôi, kẹp một miếng bít-tết mỏng nướng vỉ với hành tây và phủ phô-mai lên trên. Các loại biến tấu khác có nhân bít-tết và nấm, bít-tết và ớt chuông xanh, và bít-tết với nhiều hành. Phô-mai provolone được kẹp vào nhân bánh trước khi cho miếng bít-tết nóng vào, phô-mai sẽ chảy ra và bao quanh miếng thịt. Một loại khác là miếng sandwich sau khi được kẹp nhân sẽ được phủ một loại phô-mai Mỹ màu vàng cam có tên Cheez Whiz lên trên.

Những thực khách xếp hàng mua bánh sandwich Philly Cheesesteak để ăn trưa.

Cô phục vụ bàn Lesley Spencer trình bày món tôm hùm viên với hành ở một nhà hàng tại Five Island, bang Maine.

Bánh kẹp tôm hùm kiểu New England

Bánh mỳ kẹp tôm hùm trở nên nổi tiếng ở bang Maine, nhưng cũng rất phổ biến ở tất cả các bang có nuôi tôm hùm vùng New England và các tỉnh lân cận thuộc vùng Maritime của Canada. Nhân bánh được làm từ thịt tôm hùm băm, trộn với hành hoa hay cần tây và sốt mayonnaise, nêm muối, tiêu và đặt trên một chiếc bánh mỳ nướng. Món bánh kẹp tôm hùm ngon nhất nếu được làm từ thịt của toàn bộ con tôm. Món tôm hùm viên rất phổ biến ở New England, thậm chí cả những quán ăn nhanh cũng phục vụ món này.

Sandwich kẹp thịt bò Ý của Chicago

Sandwich kẹp thịt bò kiểu Ý là một trong nhiều loại sandwich ở những vùng khác nhau của Mỹ. Món này nổi tiếng nhờ những cửa hàng bán xúc xích hotdog ở Chicago. Thịt được ướp với tỏi, bỏ lò nướng sau đó thái thật mỏng và được nhồi đầy trong bánh mỳ phết nước sốt. Sandwich có thể dùng "ngọt" (với ớt chuông xào qua) hay "cay" (dùng với dưa ghém cay gọi là *giardiniera*). Ngoài ra, thực khách có thể yêu cầu bánh "dipped" (chỉ nhúng qua nước thịt), hay "juicy" (được nhúng nước thịt nhiều hơn một chút) hay "soak" (nhúng ướt).

French Dip của Los Angeles

Gần giống như bánh sandwich kẹp thịt bò Ý của Chicago, món sandwich French Dip của Los Angeles được làm từ thịt bò bỏ lò thái mỏng kẹp bánh mỳ baguette. Nhưng sandwich của Hollywood thường được kẹp thịt bò tảng được nướng chín tới hay chín tái rồi khi khách gọi mới thái thay vì thái sẵn như loại của Chicago. Bánh được phết mù tạt Dijon và chỉ rưới một ít nước thịt lên trên. Bánh French dip của Los Angeles thường được phục vụ kèm với một bát nước sốt thịt bò bên ngoài để thực khách có thể rưới lên sandwich tùy theo ý thích.

Bánh mỳ tròn kẹp thịt bò của Buffalo

Loại sandwich đặc trưng của Thành phố Buffalo, phía tây bang New York là loại bánh mỳ tròn có tên Kummelweck, kẹp nhân thịt bò bỏ lò. Loại bánh này trở nên thịnh hành nhờ một người làm bánh gốc Đức, ông đã thêm muối Kosher và hạt carum vào trong bánh. "Kummel" trong tiếng Đức nghĩa là hạt carum, và "weck" nghĩa là bánh mỳ tròn theo phương ngữ vùng phía nam nước Đức. Những người bán hàng ở Buffalo làm sandwich bằng loại bánh mỳ tròn mặn của Đức cho rằng loại bánh này có thể khiến khách hàng thấy khát nước, nên thịt bò chỉ được nướng tái, thái lát mỏng và được chấm nước thịt. Món này thường được dùng với củ cải ngựa, dưa chuột ngâm dấm và khoai tây chiên.

Sandwich kẹp thịt ức nướng của Texas

Thịt ức bò được hun khói một cách từ từ là món thịt nướng đặc trưng ở bang Texas và được dùng phổ biến nhất với sandwich. Có hai loại bánh, thứ nhất là thịt bò kẹp trên bánh mỳ tròn hamburger và phết sốt BBQ lên, các miếng thịt ức được thái mỏng và kẹp vào giữa miếng bánh, thêm một vài lát hành và dưa chuột bao tử muối. Loại thứ hai là sandwich kẹp thịt ức băm, kèm hành và dưa ghém chua. Món này gần giống như món sandwich kẹp thịt băm xa và sốt cà chua có tên "Sloopy Joe" được bán ở một số vùng khác ở Mỹ.

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Tôi muốn xin cấp visa công tác

Ai có thể xin visa công tác?

Bạn có thể xin visa công tác nếu bạn đến Hoa Kỳ với những mục đích như tham gia hội thảo hoặc sự kiện, nghiên cứu địa điểm kinh doanh tiềm năng hoặc để thỏa thuận hợp đồng. Các ví dụ khác về nhập cảnh với mục đích công tác vui lòng xem tại *http://travel.state.gov/pdf/BusinessVisa.pdf.*

Bạn không cần xin cấp visa nếu nước của bạn tham gia vào Chương trình Miễn Thị thực nhập cảnh (VWP) và chuyến đi của bạn ngắn hơn 90 ngày. Trong trường hợp này, hộ chiếu của bạn phải được làm để có tính năng có thể quét qua thiết bị đọc điện tử . Quy định mới yêu cầu những người đi theo chương trình VWP phải nộp đơn qua Hệ thống Thị thực Du lịch điện tử. Để biết thêm thông tin xem tại *http://travel.state.gov/visa/temp/without/without_1990.html#epassport.*

Tôi nên nộp đơn bao lâu trước khi khởi hành?

Hãy nộp đơn ít nhất 2 tháng trước khi bạn dự định khởi hành, ba tháng trước khi khởi hành nếu bạn tham gia hội nghị khoa học. Thời gian này bao gồm thời gian để đăng ký cuộc hẹn phỏng vấn, thời gian xét đơn; nếu visa của bạn được chuyển tới bằng đường bưu điện thì bạn cần tính đến khoảng thời gian chuyển này trong kế hoạch của mình. Thời gian chờ khác nhau giữa các Đại sứ quán và khoảng thời gian trong năm – chẳng hạn như có nhiều đương đơn xin visa muốn đến Hoa Kỳ vào mùa hè (từ tháng 6 đến tháng 8), do đó thời gian bị chậm có thể sẽ dài hơn. Hướng dẫn cụ thể cho từng quốc gia xem tại *http://travel.state.gov/visa/temp/wait/wait_4638.html.*

Lệ phí xin cấp visa là bao nhiêu?

Bạn phải trả phí xét đơn visa là 140 đô-la Mỹ (tính đến tháng 6 năm 2010), lệ phí này sẽ không được hoàn trả. Tùy theo thỏa thuận giữa nước bạn và Hoa Kỳ, bạn có thể phải trả thêm phí cấp visa.

Để biết thêm thông tin về phí cấp thị thực tương hỗ, xem tại *http://travel.state.gov/visa/frvi/fees/fees_1341.html.*

Các thủ tục khi nộp đơn xin visa loại B-1 là gì?

Đầu tiên, bạn cần đăng ký cuộc hẹn phỏng vấn xin visa. Xem thông tin tại trang web của đại sứ quán hoặc lãnh sự quán Mỹ gần nhất ở nước bạn để nắm được thủ tục nộp đơn xin visa.

Sau đó bạn phải nộp một khoản lệ phí xét đơn và điền vào (các) mẫu đơn xin cấp visa cần thiết ở nước mình: mẫu trực tuyến DS-160 hiện tại đã thay thế mẫu DS-156 ở hầu hết các quốc gia. Các mẫu đơn này có thể xem tại *http://travel.state.gov/visa/frvi/forms/forms_1342.html*. (Lưu ý: Ở hầu hết các nước, bạn phải điền các mẫu đơn và nộp lệ phí xét đơn trước khi đặt lịch hẹn phỏng vấn. Thông tin cụ thể về visa của nước bạn xem tại: *http://www.usembassy.gov/.)*

Khi đến phỏng vấn bạn cần mang theo các tài liệu sau: (1) hộ chiếu còn hiệu lực đến ngày đi; (2) giấy xác nhận lịch hẹn; (3) trang xác nhận đã hoàn thành mẫu đơn DS -160; (4) chứng từ thanh toán lệ phí cấp visa; và (5) một ảnh 5x5cm.

Bạn cần có những giấy tờ hoặc thông tin chứng minh rằng bạn dự định tiến hành chuyến đi và sẽ rời Hoa Kỳ sau chuyến đi kết thúc, bạn có khả năng tài chính phù hợp để chi trả mọi chi phí liên quan đến chuyến đi này. Bạn cần tham vấn Đại sứ quán Hoa Kỳ tại nước bạn về các loại giấy tờ cần thiết khác.

Xem thêm thông tin tại Trung tâm Thị thực Công tác, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ *[http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_2664.html]*.

Truy cập thông tin qua thiết bị di động tại http://ow.ly/105IH hoặc http://m.america.gov/17365/show/8d43be0c84ff61ca84bf3bea6778225c&t=6ba0099020d1861fbcb45515fcc4079a.

Chia sẻ của một thương nhân (Kenya)

Frederick Masinde Oyange

Những chiếc xe taxi xếp hàng dài đón khách tại Sân bay Quốc tế Baltimore/Washington.

Fredrick Masinde Oyange là Giám đốc tiếp thị của Công ty Undugu Fair Trade Limited, Kenya.

Chuyến đi đầu tiên của tôi ra ngoài châu Phi là đến Hoa Kỳ tham dự hội nghị Thương mại Công bằng ở Maryland năm 1995. Nhờ có chuyến đi này mà tôi đã có được kinh nghiệm cho tất cả các chuyến đi về sau. Ban tổ chức hội nghị đã cung cấp đầy đủ thông tin để tạo thuận lợi cho các khách mời thu xếp việc đi lại. Tôi đã dựa vào những thông tin này để lập một bản danh sách tất cả những việc cần làm trước khi lên đường.

Tôi đã rất hứng khởi về chuyến đi, tất cả bạn bè tôi ai cũng vui mừng cho tôi và còn một chút ghen tỵ nữa. Yêu cầu đầu tiên mà người nào đến Mỹ cũng lo ngại đó là xin thị thực nhập cảnh. Tôi đã chuẩn bị tất cả những giấy tờ cần thiết để nộp hồ sơ xin visa, và rất tự tin rằng hồ sơ sẽ được chấp nhận, thật vui mừng khi tôi được cấp thị thực B1/B2 cho phép ra/vào nước Mỹ nhiều lần trong thời hạn 5 năm.

Với visa trong tay, giờ đây tôi có thể xác nhận lộ trình chuyến đi, vé máy bay và bảo hiểm du lịch. Đây là chuyến bay dài đầu tiên của tôi, tổng cộng lên đến 26 giờ bay qua Amsterdam và Detroit, điểm đến cuối cùng là Baltimore. Công ty du lịch đã cho tôi những lời khuyên rất hữu ích, như làm thế nào để qua được những điểm giao cắt trong sân bay, và tìm những ký hiệu nào ở mỗi điểm chuyển tiếp và điểm đến.

Việc kiểm tra an ninh ở các sân bay cũng kỹ càng hơn ở Đại sứ quán, và mọi người phải mang theo tất cả các giấy thông hành bên mình.

Ngay khi vừa đặt chân đến Mỹ tôi đã gặp cú sốc văn hóa đầu tiên, đó là làm cách nào để có thể ra khỏi sân bay khi mà tôi khó mà nhận biết được đâu là xe taxi. Tôi phải mất một lúc mới nhận ra là những chiếc limousine sang trọng kia thực chất là xe taxi, chứ không như những chiếc xe vừa cũ vừa nhỏ ở nước tôi. Cảnh sắc trên đường từ sân bay đến nơi diễn ra hội nghị thật đẹp, đặc biệt là những vùng đất chăn nuôi ở nông thôn với những ngôi nhà hiện đại, nằm trên những bãi cỏ được chăm sóc chu đáo với lá cờ Mỹ bay phấp phới. Khi đến khách sạn, tôi mệt quá nên đi ngủ luôn. Khi tôi thức dậy lúc 8 giờ tối, tôi vẫn thấy trời còn sáng, làm tôi cứ ngỡ đã là sáng ngày hôm sau và chuẩn bị ăn bữa sáng, nhưng đúng ra thì phải là bữa ăn tối.

Nhờ có cuộc hội nghị được chuẩn bị kỹ lưỡng này mà tôi đã có được những kinh nghiệm quý báu để lập kế hoạch cho những chuyến đi tiếp theo của tôi đến Hoa Kỳ. Giờ thì tôi luôn đảm bảo rằng tôi đã có đầy đủ thông tin về chuyến đi, gồm cả các cuộc hẹn làm việc trước khi lên đường.

Xem thêm tại Trung tâm Thị thực Công tác, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ tại *[http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_2664.html]*.

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Tôi muốn xin visa lao động ngắn hạn

Ai có thể xin visa H-1B?

Bạn có thể xin visa H-1B nếu bạn là chuyên gia hoặc sinh viên được bảo lãnh bởi một công ty của Mỹ để bạn làm việc ở Mỹ với tư cách chuyên gia. Diện visa này đòi hỏi bạn phải có bằng cấp tối thiểu là Cử nhân và công việc tại Hoa Kỳ yêu cầu tối thiểu phải có bằng Cử nhân. Mỗi năm chỉ có 65000 visa loại H -1B được cấp. Tìm hiểu về các loại lao động ngắn hạn tại *http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1271.html*.

Thời gian xin cấp visa H-1b visa là bao lâu?

Vì visa loại H -1B cần được phê duyệt từ một số cơ quan của Hoa Kỳ nên bạn và tổ chức nơi bạn làm việc cần bắt đầu xin cấp visa ít nhất 120 ngày trước ngày bạn dự kiến bắt đầu làm việc.

Các bước khi xin visa loại H-1B là gì?

Đầu tiên, đơn vị tuyển dụng bảo lãnh cho bạn cần gửi đơn (mẫu I-129) và nộp các loại phí liên quan. Khi việc này hoàn tất, bạn cần đặt lịch hẹn phỏng vấn và nộp đơn xin visa H-1B qua trang web của Đại sứ quán hoặc Lãnh sự quán Hoa Kỳ gần nhất tại nước sở tại.

Thông tin về thời gian chờ để đặt lịch hẹn phỏng vấn và xét đơn xem tại *http://travel.state.gov/visa/temp/wait/wait_4638.html*

Bạn cần điền vào mẫu đơn xin cấp visa (xem mục "giấy tờ cần thiết" trên trang: *http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1271.html*) và trả phí xét đơn 140 đô-la Mỹ (tính đến tháng 6, 2010) và phí cấp visa tương hỗ tại một số quốc gia (xem thêm về phí tương hỗ tại *http://travel.state.gov/visa/frvi/fees/fees_1341.html*). Xem thêm thông tin về các loại lệ phí tại *http://travel.state.gov/visa/temp/types/types_1263.html*.

Khi đến phỏng vấn bạn cần mang các giấy tờ sau: (1) hộ chiếu còn hiệu lực; (2) mã số trên đơn mẫu I-129 được phê; (3) trang xác nhận của đơn xin cấp visa trực tuyến mẫu DS-160; và (4) một ảnh 5X5 cm nếu bạn không gửi kèm với mẫu DS-160. Bạn cũng cần mang chứng từ thanh toán lệ phí xét đơn và tại một số nước, bạn có thể phải nộp phí cấp visa. Xem thông tin về visa cụ thể tại nước bạn tại *http://www.usembassy.gov/*.

Xem thêm tại Tổng quan về Lao động Ngắn hạn, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ *[http://travel.state.gov/visa/temp/ types/types_1275.html]*.

Truy cập thông tin qua thiết bị di động tại http://ow.ly/105IH hoặc http://m.america.gov/17365/show/8d43be0c84ff61ca84bf3bea6778225cvàt=6ba0099020d1861fbcb45515fcc4079a.

Chia sẻ của một của chuyên gia (Nigeria)

Elizabeth Anche

Sinh viên người Nigeria và Tanzania trong chương trình IRIS.

Elizabeth Anche là phóng viên *hãng Thông tấn Nhà nước Kaduna tại Nigeria.*

Chuyến đi sáu tuần của tôi tới Hoa Kỳ, đất nước được mệnh danh là "Đất nước của Chúa" đã khiến tôi nhận ra rằng mình có thể góp phần làm thay đổi số phận của nhiều đồng bào tại quê hương tôi, Nigeria.

Cũng như các thành viên khác trong chương trình Phụ nữ Lãnh đạo được tổ chức phi lợi nhuận Nguồn lực Quốc tế Iowa (IRIS) điều phối, đoàn chúng tôi đến từ miền Bắc Nigeria đã cảm thấy hết sức vinh dự vì những ghi nhận mà Quốc hội Bang Iowa dành cho chúng tôi tại tòa nhà quốc hội ở Thành phố Des Moines.

Tôi thực sự ấn tượng với mức độ tham gia đóng góp của cộng đồng, các hoạt động từ thiện và công việc tình nguyện của hầu hết các tổ chức cũng như các gia đình Hoa Kỳ. Điều này xuất phát từ truyền thống tôn trọng nhân phẩm của người dân Hoa Kỳ. Tôi lập tức cảm nhận được điều đó khi sống cùng với các gia đình Hoa Kỳ. Đây là một trong những cách nhằm tăng cường sự giao thoa văn hóa giữa người nước ngoài với người dân bản địa.

Tôi nhanh chóng thích nghi với gia đình chủ nhà và rất yêu mến chú chó Little Bit, tôi coi chú như một đứa em nhỏ của tôi vậy. Một điều đặc biệt về chú cún con này là chú ta được mặc tã lót trong khi đó ở đất nước chúng tôi, tã lót là một thứ đồ sang trọng đối với trẻ em! Tôi khám phá ra rằng người dân Hoa Kỳ rất yêu thú cưng. Ở Nigeria, chó chỉ có nhiệm vụ giữ nhà; còn ở Hoa Kỳ chó được coi là bạn.

Trở lại quê hương, tôi suốt ngày vùi đầu vào công việc, thậm chí còn không có thời gian nghỉ ngơi nhưng tôi luôn trân trọng những lần được tới thăm những thắng cảnh của Washington như Nhà Trắng và những viện bảo tàng còn lưu giữ chính xác những ký ức của quá khứ như Bảo tàng Tưởng niệm Holocaust, Bảo tàng Văn hóa của người Mỹ gốc Phi và Đài Tưởng niệm Washington.

Tôi rất vui khi được Đài Tiếng nói Hoa Kỳ (VOA) phỏng vấn trong thời gian thực tập tại hãng Truyền hình Công cộng Iowa (IPTV). Tôi đã tham gia vào công tác sản xuất một chương trình truyền hình mang tên *Love For Quilting (Học may chần vải trên truyền hình)*. Để thể hiện tình hữu nghị và ghi nhận sự tham gia của tôi, chương trình đã tặng một ít vải để may chần cho trại trẻ mồ côi tại nhà thờ Nigeria làm quà kỷ niệm. Tại IPTV, tôi cũng được chứng kiến giây phút chuyển đổi hệ thống truyền hình analog sang kỹ thuật số, đây là mục tiêu mà Nigeria hướng tới vào năm 2012.

Từ những chuyến thăm các tổ chức như ACCESS (nhà tạm lánh dành cho phụ nữ bị ngược đãi), Woman on Target (Tổ chức tư vấn cho phụ nữ Mỹ gốc Phi); và Trung tâm Carrie Chapman Catt vì Phụ nữ và Chính trị, tôi bắt đầu ấp ủ những ý tưởng làm thế nào để giúp đỡ đồng bào Nigeria quê hương tôi.

Trở lại Nigeria, chúng tôi đã chia sẻ kinh nghiệm của Hoa Kỳ thông qua việc tổ chức một hội thảo quốc tế về vai trò của phụ nữ đối với tương lai của Nigeria và trao quyền cho những phụ nữ thiệt thòi tại các cộng đồng nông thôn. Tôi gọi những việc này là chuyển giao quyền lãnh đạo – những kinh nghiệm của Hoa Kỳ được thiết kế phù hợp với châu Phi đã được áp dụng vào Nigeria.

Xem thêm Thị thực cho đài phát thanh, báo chí, và hãng thông tấn nước ngoài của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ *[http://www.travel.state.gov/visa/temp/types/types_1276.html]*

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Thay đổi không khí

Jane Levere

An ninh dần tốt hơn, nền kinh tế trì trệ, và mạng Internet, tất cả đã khiến người nước ngoài thay đổi cảm nhận, ở chừng mực nào đó theo hướng tốt hơn, khi tới Hoa Kỳ. Nhà báo Jane Levere chuyên trách về mảng giao thông và lữ hành.

Dấu vân tay điện tử, tỷ giá đồng đô-la lên xuống bất thường, thông tin trên mạng đầy đủ, tất cả đều khiến những cảm nhận của khách du lịch nước ngoài tới Hoa Kỳ vào năm 2010 khác biệt so với đầu thế kỷ 21.

Những thay đổi này rõ biệt ngay cả trước khi du khách bước chân ra khỏi nước mình.

Năm 2004, Bộ An ninh Nội địa Hoa Kỳ (DHS) – một cơ quan trực thuộc Chính phủ Liên bang được thành lập bởi cơ quan lập pháp vào cuối năm 2002 sau sự kiện tấn công khủng bố ngày 11/9/2001 – đã áp dụng các quy trình sinh trắc học mới đối với các du khách nước ngoài không mang hộ chiếu hoặc thị thực Hoa Kỳ.

Cụ thể là, khi những du khách này xin thị thực, nhân viên phỏng vấn sẽ rà soát đơn xin thị thực cùng với các tài liệu đi kèm và thu thập dấu vân tay và ảnh số.

Hiện tại thời gian đợi để được phỏng vấn đã giảm đáng kể. Theo ông Geoff Freeman, phó ban phụ trách bộ phận quan hệ công chúng, Hiệp hội Du lịch Hoa Kỳ, tổ chức phụ trách hoạt động thương mại cho ngành du lịch Hoa Kỳ, khoảng thời gian đương đơn xin thị thực hiện nay phải chờ đã giảm xuống dưới 30 ngày trước khi phỏng vấn so với 100 ngày trước đây.

Chương trình Miễn Thị thực (VWP) được áp dụng cho các công dân đáp ứng được các yêu cầu an ninh và các yêu cầu khác khi tới thăm Hoa Kỳ trong thời gian không quá 90 ngày với mục đích công tác hoặc du lịch tới từ 36 quốc gia gồm Andorra, Úc, Áo, Bỉ, Brunei, Cộng hòa Séc, Đan Mạch, Estonia, Phần Lan, Pháp, Đức, Hy Lạp, Hungary, Iceland, Ireland, Ý, Nhật Bản, Latvia, Hy Lạp, Hungary, Iceland, Ireland, Ý, Nhật Bản, Latvia, Liechtenstein, Lithuania, Luxembourg, Malta, Monaco, Hà Lan, New Zealand, Na Uy, Bồ Đào Nha, Hàn Quốc, San Marino, Singapore, Cộng hòa Slovak, Slovenia, Tây Ban Nha, Thụy Điển, Thụy Sỹ và Vương quốc Anh.

Du khách từ bất kỳ quốc gia nào trong Chương trình Miễn Thị thực phải sở hữu giấy thông hành từ Hệ thống Cấp phép Du lịch Điện tử (ESTA), một loại giấy phép du lịch cấp trực tuyến do Bộ An ninh Nội địa cấp. Hệ thống Cấp phép Du lịch Điện tử sẽ xác định từ trước khi du khách lên máy bay liệu du khách đó có đủ điều kiện vào lãnh thổ Hoa Kỳ theo Chương trình Miễn Thị thực hay không và liệu hoạt động của du khách tại Hoa Kỳ có làm nảy sinh bấy kỳ vất đề pháp lý hay đe dọa gì tới an ninh hay không.

Khi một du khách nước ngoài đặt chân vào lãnh thổ Hoa Kỳ, người đó phải nộp một trong hai loại giấy tờ sau cho cán bộ của Cục Hải quan và Bảo vệ Biên giới Hoa Kỳ (CPB): Mẫu trắng I-94, nếu du khách có thị thực, hoặc Mẫu xanh I-94W nếu du khách là công dân của một trong các nước thuộc Chương trình Miễn Thị thực.

Cán bộ Cục Hải quan và Bảo vệ Biên giới sẽ hỏi du khách những câu hỏi liên quan tới chuyến đi, quét vân tay của du khách và chụp một bức ảnh số. Ngoài ra, các du khách thuộc diện Chương trình Miễn Thị thực, những người không cần thị thực khi vào Hoa Kỳ, sau đó phải nộp một khoản phí.

Du khách giữ một phần Mẫu I-94 hoặc I-94W sau khi cán bộ của Cục Hải quan và Bảo vệ Biên giới kiểm tra và trả phần Mẫu đó cho Cục Hải quan và Bảo vệ Biên giới khi du khách rời Hoa Kỳ.

Lượng khách nước ngoài tới Hoa Kỳ, 2000-2009

Triệu khách

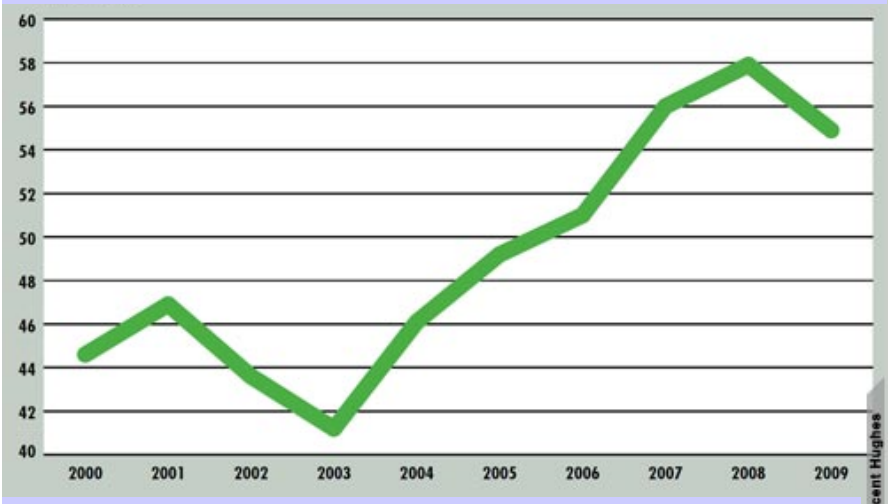

Nguồn: Bộ Thương mại Hoa Kỳ

Trong năm 2007, Quốc hội Hoa Kỳ đã thông qua khoản chi tiêu 40 triệu đô-la vào chương trình "Cửa khẩu kiểu mẫu" nhằm mục tiêu cải thiện cảm nhận của du khách nước ngoài khi tới Hoa Kỳ tại 20 sân bay quốc tế có lượng khách nước ngoài đông nhất nước. Mục tiêu của chương trình nhằm nâng cao chất lượng đội ngũ nhân viên, cải thiện hoạt động quản lý xếp hàng chờ, hệ thống biển báo và cơ sở hạ tầng tại 20 sân bay hàng đầu của Hoa Kỳ và thuê mới ít nhất 200 cán bộ Cục Hải quan và Bảo vệ Biên giới.

Quốc gia của các du khách quốc tế đến Hoa Kỳ, 2009
Triệu người

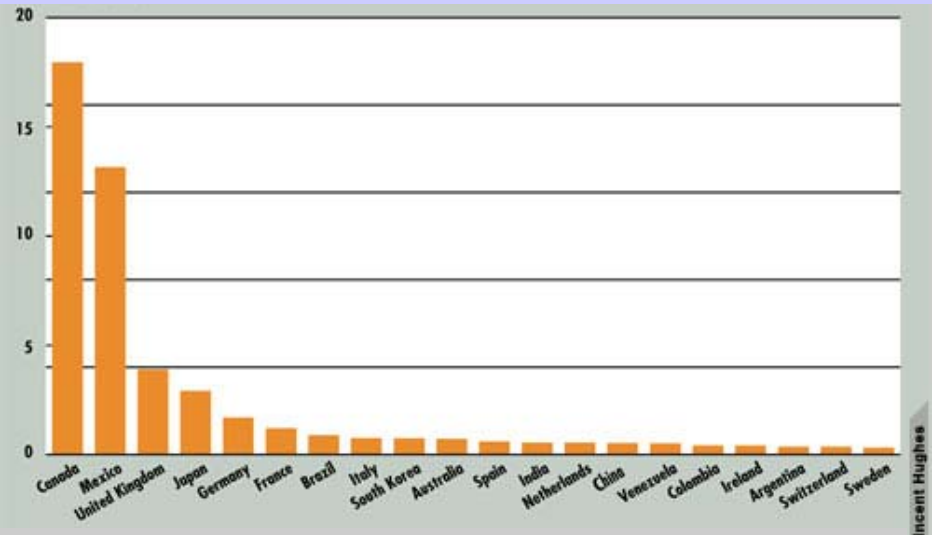

Nguồn: Bộ Thương mại Hoa Kỳ

Những biến chuyển của nền kinh tế toàn cầu cũng đã có tác động lớn tới những trải nghiệm của du khách nước ngoài khi tới Hoa Kỳ.

Tại các điểm đến của Hoa Kỳ, dịch vụ hàng không ngày càng đa dạng hơn với sự tham gia của các hãng hàng không trong và ngoài nước, kết quả của sự ra đời nhanh chóng của các hàng hàng không trên thế giới và việc sử dụng loại máy bay có khả năng phục vụ các tuyến bay mới một cách tiết kiệm và hiệu quả. Các hãng hàng không của Hoa Kỳ như American Airlines, Continental Airlines, và Delta Airlines đã gia tăng mạnh mẽ các dịch vụ quốc tế, đặc biệt chú trọng vào thị trường châu Âu và châu Á, trong khi đó các hãng hàng không châu Âu và châu Á như British Airways, Lufthansa, và Singapore Airlines cũng đã triển khai các tuyến bay mới tới Hoa Kỳ và tăng tần suất các chuyến bay hiện có. Bên cạnh đó, những thỏa thuận "bầu trời mở" dỡ bỏ những hạn chế đối với hoạt động bay được ký kết giữa Hoa Kỳ với Liên minh châu Âu và Nhật Bản đã làm tăng các dịch vụ hàng không từ cả hai khu vực này tới Hoa Kỳ.

Trong khi tỷ giá ngoại tệ dao động và không dự báo được, Hoa Kỳ trở thành lựa chọn tiết kiệm hơn đối với các du khách tới từ bất kỳ quốc gia nào có đồng nội tệ lên giá so với đồng đô-la. Những nơi vốn nổi tiếng là đắt đỏ như New York và San Francisco nay đã rơi vào tầm với của những du khách này.

Nền kinh tế rệu rạo của Hoa Kỳ cũng đã khiến cho nhiều khách sạn trống phòng và kéo theo những đợt giảm giá mạnh và đây cũng là một điểm hấp dẫn đối với du khách, ít nhất là tại thời điểm hiện tại.

Toàn cầu hóa đã biến Hoa Kỳ trở thành địa địa điểm hấp dẫn hơn cho các triển lãm thương mại quốc tế. Rossi Ralenkotter, Chủ tịch kiêm Tổng Giám đốc Điều hành của hãng Du lịch và Hội nghị Las Vegas cho biết số lượng khách quốc tế tham dự các buổi triển lãm của Hiệp hội các hãng truyền hình và Triển lãm Hàng điện tử tiêu dùng đã tăng lên, và cả hai sự kiện đều được tổ chức tại Las Vegas.

Ông Fred Dixon, Phó chủ tịch phụ trách hoạt động phát triển du lịch và hội nghị thuộc tổ chức NYC & Company cho biết thêm thêm rằng Internet đã đưa Hoa Kỳ trở thành điểm đến gần gũi hơn với du khách. Ông cho biết "thông tin trên mạng ngày càng phong phú hơn trước kia, và ngày càng có nhiều kênh đặt trước dành cho khách hàng và khách hàng có thể đặt tại nhà hay qua điện thoại".

Trang web *www.discoveramerica.org* hiện đang là công cụ tìm kiếm du lịch trực tuyến hàng đầu tại Hoa Kỳ. Được Hiệp hội Du lịch Hoa Kỳ và Bộ Thương mại phát triển vào năm 2009, trang web này cung cấp các thông tin từ các hãng như American Express, Fodor's, Travelocity, Google, Weather.com, các văn phòng du lịch bang, các cục du lịch và hội nghị tại các điểm đến và thông tin về nhiều tổ chức khác. Nội dung thông tin được truyền tải bằng các thứ tiếng gồm Anh, Tây Ban Nha, Đức, Nhật Bản và Pháp.

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Thăm thú đó đây

Jane Levere

Tàu cao tốc Acela của hãng Amtrak chạy tuyến Boston-Washington.

Nhiều du khách nước ngoài đều cảm thấy rằng các phương tiện đi lại tại Hoa Kỳ rất khác so với nước họ. Nhà báo Jane Levere chuyên trách về mảng giao thông và lữ hành.

Hoạt động vận tải đi lại tại Hoa Kỳ không giống như một số quốc gia khác.Một số vùng có mật độ dân cư đông đúc, một số vùng khác thì lại thưa thớt. Điều này cho thấy rằng tại một số thành phố, có rất nhiều lựa chọn khác nhau đối với hoạt động vận tải công cộng, đặc biệt với những thành phố có trung tâm lớn trong khi đó tại một số khu vực, đặc điểm địa lý và kinh tế xác định hoạt động vận tải phụ thuộc nhiều hơn vào ô tô. Do vậy, người ta có thể đi từ nơi này đến nơi khác bằng máy bay, đi tàu, đi xe buýt, tự lái xe hoặc sử dụng kết hợp các phương tiện này với nhau.

Nhiều người dùng phương tiện hàng không khi đi từ một vùng này tới vùng khác hay thậm chí chỉ là đi lại trong nội vùng.

Mặc dù Nhật Bản, Trung Quốc và nhiều quốc gia tại châu Âu đã có khả năng cung ứng các dịch vụ đường sắt cao tốc phát triển cao như tàu cao tốc của Nhật Bản và tàu cao tốc Eurostar, thì loại hình dịch vụ này lại không phổ biến tại Hoa Kỳ. Dọc theo tuyến Hành lang Đông Bắc chỉ có hãng Amtrak vận hành, hãng này cũng khai thác mạng lưới đường sắt quốc gia với tàu cao tốc Acela nối Boston, New York, Philadelphia, Baltimore với dịch vụ nhanh và thường xuyên. Hãng Amtrak cũng khai thác các chuyến tàu ngắm cảnh đặc biệt chạy qua miền Tây Hoa Kỳ như các tàu California Zephyr và Coast Starlight.

Các công ty như Greyhound và Trailways khai thác dịch vụ xe buýt đường dài thường xuyên trên khắp Hoa Kỳ; các nhà khai thác khu vực như Megabus và BoltBus còn đưa ra các loại vé giảm giá nhất định đối với các tuyến phổ biến.

Tại các thành phố khác nhau, các loại hình dịch vụ giao thông công cộng cũng rất khác nhau. Tại các thành phố lớn như New York, dịch vụ xe buýt được khai thác rộng rãi và với tần suất thường xuyên và cùng với hệ thống tàu điện ngầm trở thành các lựa chọn vận tải công cộng phổ biến; các công ty du lịch bằng xe buýt cũng đưa ra các chuyến ngắm cảnh tại các thành phố lớn của Hoa Kỳ.

Ông Wendell Cox, giám đốc hãng Demographia, một công ty tư vấn chính sách công tại Belleville, bang Illinois cho biết thuê ô tô là một trong những lựa chọn tốt nhất khi bạn quyết định du lịch khắp Hoa Kỳ. Theo ông thì "đây là một lựa chọn phù hợp và lại phổ biến ở mọi nơi".

Ông Dan Kasper, Giám đốc điều hành Công ty Tư vấn kinh tế và tài chính LEC tại Cambridge, bang Massachusetts cho biết thêm là giá xăng tại Hoa Kỳ rẻ hơn so với nhiều quốc gia khác và điều này khiến việc thuê xe trở nên ưu việt hơn. Ông nói: "căn cứ trên diện tích của đất nước và xét tới thực trạng nhiều khu vực dân cư thưa thớt, hoạt động giao thông công cộng không thể phát triển, việc thuê xe sẽ giúp bạn tránh khỏi đường mòn của những người đi trước, với chiếc xe trong tay, bạn có thể tùy ý quyết định tốc độ chuyến đi và địa điểm mà bạn sẽ tới."

Để thuê được một chiếc xe, các công ty cho thuê xe của Hoa Kỳ thường yêu cầu du khách nước ngoài xuất trình bằng lái xe hợp lệ và thẻ tín dụng.

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Khoảng cách giữa các thành phố lớn của Hoa Kỳ

Thời gian bay dự kiến từ New York-Boston: 1 giờ 5 phút

Thời gian di chuyển bằng đường bộ dự kiến từ New York-Boston: 3 giờ 56 phút

Thời gian bay dự kiến từ New York-Washington: 1giờ

Thời gian di chuyển bằng đường bộ dự kiến từ New York-Washington: 4 giờ 3 phút

Thời gian bay dự kiến từ New York-Chicago: 3 giờ
Thời gian di chuyển bằng đường bộ dự kiến từ New York-Chicago: 12 giờ, 45 phút

Thời gian bay dự kiến từ New York-Miami: 3 giờ

Thời gian di chuyển bằng đường bộ dự kiến từ New York-Miami: 20 giờ 31 phút

Thời gian bay dự kiến từ New York-Los Angeles: 6 giờ 10 phút

Thời gian di chuyển bằng đường bộ dự kiến từ New York-Los Angeles: 41 giờ 40 phút

Thời gian bay dự kiến từ Miami-Los Angeles: 6 giờ

Thời gian di chuyển bằng đường bộ dự kiến từ Miami-Los Angeles: 40 giờ 59 phút

Thời gian bay dự kiến từ Miami-Chicago: 3 giờ 5 phút

Thời gian di chuyển bằng đường bộ dự kiến từ Miami-Chicago: 22 giờ, 14 phút

Thời gian bay dự kiến từ Los Angeles-San Francisco: 1 giờ, 10 phút

Thời gian di chuyển bằng đường bộ dự kiến từ Los Angeles-San Francisco: 6 giờ

Thời gian bay dự kiến từ Los Angeles-Honolulu: 6 giờ

Nguồn: www.oag.com, www.randmcnally.com

Thủ tục an ninh hàng không

Jane Levere

Du khách đi qua một thiết bị quét toàn thân giống thiết bị này tại một sân bay của Vương Quốc Anh.

Jane Levere là nhà báo chuyên về vận tải và lữ hành. Cô viết lại những trải nghiệm của mình về các thủ tục an ninh tại sân bay. Để biết thêm chi tiết về các thủ tục tại sân bay, vui lòng ghé thăm trang web www.tsa.gov

Để có thể thực hiện một chuyến bay nội địa tại Hoa Kỳ, tôi phải trải qua một loạt các thủ tục an ninh tại sân bay do Cục An ninh Vận tải thuộc Bộ An ninh Nội địa thực hiện.

Khi tôi tiến lại gần chốt kiểm soát an ninh, một nhân viên của lực lượng an ninh vận tải yêu cầu tôi dừng lại và xuất trình thẻ lên máy bay và các giấy tờ tùy thân. Tôi xuất trình bằng lái xe của mình mặc dù các du khách nước ngoài nên sử dụng hộ chiếu.

Khi nhân viên này đã xem xét các giấy tờ, tôi tiếp tục tiến đến vị trí của một nhân viên khác, người này lại kiểm tra các giấy tờ của tôi một lần nữa. Tôi hòa cùng các hành khách khác tiến dần tới chốt an ninh, tại đây toàn bộ hành lý mang theo và chính bản thân tôi cũng được đưa qua máy quét.

Tôi lấy một số thùng nhựa và bỏ túi xách và ba lô của tôi vào trong. Theo yêu cầu, tôi tháo giầy và áo khoác và đặt chúng vào trong thùng. Hành lý của tôi theo một băng tải tới một máy quét tia X. Các nhân viên an ninh vận tải quan sát màn hình máy quét tia X để chắc chắn rằng hành lý của tôi không chứa các vật dụng cấm hoặc các vật dụng đe dọa tới an ninh hàng không.

Sau đó một nhân viên an ninh vận tải khác dẫn tôi tới một máy quét công nghệ cao hay thường được gọi là máy quét toàn thân. Đây là thiết bị quét mới được Cục An ninh Vận tải sử dụng tại một số sân bay trong nước. Khi đã ở trong máy quét, nhân viên an ninh yêu cầu tôi dang tay ra một lúc để thiết bị có thể quét toàn thân tôi.

Nhân viên này không thể nhìn thấy hình ảnh của tôi vì nó được hiển thị lên một màn hình ở vị trí xa; hình ảnh của tôi lại được một nhân viên khác quan sát nhưng nhân viên này không thể nhìn thấy tôi.

Hình ảnh của tôi được làm mờ đi vì lý do tôn trọng quyền riêng tư. Sau khi được rà soát để phát hiện ra những điểm bất thường tiềm ẩn, hình ảnh đó sẽ được tự động xóa khỏi hệ thống và tôi bước ra khỏi máy quét.

Sau vài giây, tôi được phép nhận lại đồ đạc của mình từ băng tải, đi giầy, mặc áo khoác và tiến tới cổng chờ máy bay.

Xem thêm *http://www.tsa.gov/travelers/index.shtm.*

Quan điểm thể hiện trong bài viết này không nhất thiết phản ánh quan điểm hay chính sách của Chính phủ Hoa Kỳ.

Nguồn thông tin tham khảo

Các ấn phẩm, trang web, phim về du lịch Hoa Kỳ

Sách và tạp chí

"The Best Sandwiches in America." *Esquire*, February 16, 2008, *http://www.esquire.com/features/food-drink/sandwiches*

Bryson, Bill. *The Lost Continent: Travels in Small-town America*. New York: Harper and Row, 1989.

Bryson, Bill. *A Walk in the Woods: Rediscovering America on the Appalachian Trail*. New York: Broadway Books, 1998.

Duncan, Dayton. *The National Parks: America's Best Idea; an Illustrated History; with a preface by Ken Burns.* New York: Alfred A. Knopf, 2009.
Notes: "Based on a film by Ken Burns produced by Dayton Duncan and Ken Burns, written by Dayton Duncan."

"Destination America." *Smithsonian*, vol. 40, no. 2, May 2009, pp. 55-66, 68-81.
Profiles: Big Sur, California; Pensacola, Florida; and Chicago

Fried, Stephen. "America's Greatest Train Rides," *Parade*, March 28, 2010
http://www.parade.com/news/2010/03/28-greatest-train-rides-in-america.html

Fry, Stephen. *Stephen Fry in America: Fifty States and the Man Who Set Out to See Them All*. Photographs by Vanda Vucicevic. New York: William Morrow, 2009.

Heat-Moon, William Least. *Blue Highways: A Journey into America*. Boston: Little, Brown and Co., 1982.

Heat-Moon, William Least. *Roads to Quoz: An American Mosey*. New York: Little, Brown and Co., 2008.

Heitmann, John. *The Automobile and American Life.* Jefferson, NC: McFarland, 2009.

Kerouac, Jack. *On the Road.* New York: Viking Press, 1957.

McKibben, Bill, Terry Tempest Williams, William Least Heat-Moon. *Three Essays.* [by] Bill McKibben, [Arlington, Va.]: Nature Conservancy, 1993.
Contents: The Adirondack Mountains, New York; The Colorado Plateau, Utah; and The San Pedro River, Arizona.

Povo, Kelly. *Roadsides: Images of the American Landscape*. Plymouth, MN: Crotalus Publishing, 2004.

Priven, Judy. *Hello! USA: Everyday Life for International Visitors and Residents*. Bethesda, MD: Hello! America, Inc., 2005.
http://www.interchangeinstitute.org/store/hello_usa.htm

Raban, Jonathan. *Old Glory: An American Voyage.* New York: Simon and Schuster, 1981.

Reader's Digest Association. *Discover America: A Comprehensive Travel Guide to Our Country's Greatest Destinations*. Pleasantville, NY: Reader's Digest Association, 2004.

Ricciuti, Edward R. *America's Top 10 Natural Wonders*. Woodbridge, CT: Blackbirch Press, 1998.

Rothman, Hal K. and Sara D. Ewert, eds. *Encyclopedia of American National Parks*. Armonk, NY: M.E. Sharpe, 2004.

Scheller, William. *Train Trips: Exploring America by Rail*. Rev. ed. Charlotte, NC: East Woods Press, 1984.

Setterberg, Fred. *The Roads Taken: Travels Through America's Literary Landscapes.* Athens, GA: University of Georgia Press, 1993.

Spears, Grady and Robb Walsh. *A Cowboy in the Kitchen: Recipes from Reata and Texas West of the Pecos.* Berkeley, CA: Ten Speed Press, 1998.

Steinbeck, John. *Travels With Charley: In Search of America.* New York: Viking Press, 1962.

Stern, Jane and Michael Stern. *Roadfood.* New York: Broadway, 2008.

Sullivan, Robert. *Cross Country: Fifteen Years and 90,000 Miles on the Roads and Interstates of America with Lewis and Clark, a Lot of Bad Motels, a Moving Van, Emily Post, Jack Kerouac, My Wife, My Mother-in-law, Two Kids, and Enough Coffee to Kill an Elephant.* New York: Bloomsbury, 2006.

U.S. National Park Service. *The National Parks: Shaping the System*. Washington, DC: U.S. Department of the Interior, 2005.

Walsh, Robb. *The Tex-Mex Grill and Backyard Barbacoa Cookbook*. New York: Broadway, 2010.

Walsh, Robb. *Sex, Death, and Oysters: A Half-shell Lover's World Tour.* Berkeley, CA: Counterpoint, 2009.

Weiland, Matt and Sean Wilsey, eds. *State by State: A Panoramic Portrait of America*. New York: Ecco, 2008.

Yaccarino, Dan. *Go, Go America*. New York: Scholastic Press, 2008.

Các báo cáo

Institute of International Education

Open Doors: Report on International Educational Exchange. New York: The Institute; with support from the U.S. Department of State's Bureau of Educational and Cultural Affairs.
Open Doors Report 2009
Selected tables are available online:
http://opendoors.iienetwork.org/

U.S. Department of Commerce
International Trade Administration
Office of Travel and Tourism Industries
International Visitation to the United States: A Statistical Summary of U.S. Arrivals (2009)
http://tinet.ita.doc.gov/outreachpages/download_data_table/2009_Visitation_Report.pdf

Các trang Web

Trang Web của Chính phủ Mỹ

U.S. Department of Commerce
International Trade Administration
Office of Travel and Tourism Industries
http://tinet.ita.doc.gov/

U.S. Department of Homeland Security
U.S. Immigration and Customs Enforcement
Student and Exchange Visitor Information System (SEVIS)
http://www.ice.gov/sevis

U.S. Department of State
Bureau of Consular Affairs
http://travel.state.gov/visa/visa_1750.html

U.S. Department of State
Bureau of Educational and Cultural Affairs
http://www.exchanges.state.gov/

U.S. Department of State
EducationUSA
http://educationusa.state.gov/

U.S. National Park Service
http://www.nps.gov

Trang Web không của Chính phủ Mỹ

AMIDEAST, America-Mideast Educational and Training Services
AMIDEAST is a private, nonprofit organization that strengthens mutual understanding and cooperation between Americans and the peoples of the Middle East and North Africa.
http://www.amideast.org/

American Park Network
Comprehensive source of information on national parks and public lands, including visitor guides for national parks.
http://americanparknetwork.com/info/about-us

Council on International Educational Exchange (CIEE)
CIEE is the leading U.S. non-governmental international education organization. CIEE creates and administers programs that allow high school and university students and educators to study and teach abroad.
http://www.ciee.org

Council for International Exchange of Scholars
The Council for International Exchange of Scholars (CIES), the scholar division of the Institute of International Education (IIE), is well known for its expertise and extensive experience in conducting international exchange programs for scholars and university administrators.
http://www.cies.org

U.S. Travel Association
This association assists members with programs and platforms to help promote travel to and within the United States, especially through International Pow Wow, the pre-eminent international trade show bringing travel to America; DiscoverAmerica.com, the official U.S. travel and tourism Web site; and Discover America pavilions, exhibition showcases at travel trade shows around the world.
http://www.ustravel.org/

Các bộ phim

America by Rail (2005)
Producer: Topics Entertainment
Length: Four videos (201 minutes)
Color
Summary: Tour the United States from Washington, D.C., to San Francisco by train in this railroad adventure which explores America's scenic beauty and legendary trains. Videos include matching maps of the areas.
http://www.imdb.com/title/tt0166967/

The National Parks: America's Best Idea (2009)
Producer: Ken Burns/Florentine Films
Length: Six videos (700 minutes)
Color
Summary: TV mini-series [six episodes]
The history of the U.S. National Parks system, including the initial ideas which led to the world's first national parks and the expansion of the system over 150 years.
http://www.imdb.com/title/tt1464482/

North America's National Parks (2008)
Producer: Topics Entertainment
Length: Four videos (265 minutes)
Color
Summary: Explores some of North America's most celebrated landscapes in North American national parks, including Yellowstone, Yosemite, Alaska's Denali, and the grand canyons.

Over New England (2008)
Producer: Topics Entertainment
Length: Four videos (263 minutes)
Color
Notes: Emmy Award winner
Summary: Celebrates New England's landscapes and landmarks, from red barns, white steeples and village greens to rugged coastlines, safe harbors and lighthouses, all part of its distinctly regional character.

Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ không chịu trách nhiệm về nội dung và khả năng truy cập của các nguồn thông tin được nêu trên đây. Tất cả các đường dẫn đến các trang này đều hoạt động tính đến tháng 5, 2010.